

Christofer Degrér

MESSANINE 1 (3)

Dokument om arkadierna

For Ti Hi

And Eugene
And Joel
And Fredrik
And Aron
And Viktoria
And Christoffer
And Jonathan
And Jeffrey
And George
And Mikael
And Ludwig
And Sean
And Roxanna
And Mercedes
And Elis
And Henrik
And Giorgio
And Rebecca
And Ida
And Emelie
And Tove
And Fiona
And Johian
And Kyle
And Anton
And Vida
And Karolina
And Blair
And Christina
And Mari
And Julia
And Gabriella
And Osvald
And Olivia
And Lap-See

And Brook
And Mourad
And Jeffrey
And Eli
And Paul
And Olivia
And Lisa
And Ingrid
And Tora
And Claudia
And Åsa
And Eli
And Juanma
And Cara
And Kyle
And Sean
And Sara
And Lina
And Anna-Karin
And Emma
And Kungliga
And Vlad
And Ann
And Ludvig
And Sara
And Ida-Johanna
And Kirke
And Simon
And Anna
And Jomikkel
And Hinni
And Amina
And Gustav
And Astrid
And Thomas
And Emille
And Jonas

And Max
And Victoria
And Militza
And Ivar
And Katya
And Olav
And Ronja
And Kettil
And Sara
And Jin
And Ludmila
And Eliska
And Afrang
And Isabella
And Steffi
And Lars-Erik
And Sara
And Francine
And Eli
And Caroline
And Amin
And Joakim
And Reza
And Filippa
And Christine
And Hilde
And Anna
And Ivan
And Jessy-Lin
And Diana
And Linda
And John
And Maiken
And Sophie
And Albin
And Karon
And Lucia

And Linnéa
And Also
And Fia-Stina
And Leif
And Jennyfer
And Bea
And Katinka
And Peter
And Therese
And Benjamin
And Ehab
And Rosamunde
And Anna
And Emmy
And Anna
And Carl-Fredrik
And Lavinia
And Melissa
And Agnes
And Åsa
And Robin
And Emma
And Taylor
And Justin
And Reva
And Nin
And Malin
And Erik
And Marcus
And Lode
And Cornelia
And Nikki
And Olivia
And Jan
And Alice
And Axel
And Isak

And Philip
And Alexander
And Benjamin
And Arngrímur
And Felicia
And Axel
And Arthur
And Carla
And Johan
And Anna
And Hanna
And Vasilis
And Malou
And John
And Ari
And Briggs
And Fanny
And Olle
And Jesper
And Rasmus
And Sara
And Ossian
And Katja
And Theresa
And Malin
And Adam
And Lester
And Éva
And Rune
And Johan
And Filippa
And melissa
And Mads
And Nikki
And Filip
And Albin
And Tora

And Miranda
And Jonna
And Artur
And Wren
And Madeleine
And Ellinor
And Kyle
And Amy
And Fredrik
And Denis
And Treavor
And Harry
And Kristen
And Emily
And Lisa
And Timur
And Fredrik
And Sydney
And Thea
And Alba
And Matthias
And Ingrid
And Sara
And Irene
And Fredrik
And Jonathan
And Anna-Karin
And Filippa
And Ester
And Gillies
And Iris
And Olle
And Adele
And Amalia
And Gustav
And Maia
And Jessica

And Rebekka
And Sebastian
And William
And Mattis
And Henning
And Albin
And Sonja
And Bo
And Bryan
And Gustav
And Gethin
And Yara
And Lisa
And David
And Robin
And Stella
And Vilma
And Ludvig
And Erik
And Vanya
And André
And Joanna
And Filip
And Sarah
And Tim
And Tore
And Blake
And William
And Daniel
And Niklas
And Natalia
And Loyal
And Josefina
And Georg
And Fatima
And Petra
And Fredsy

And Gustaf
And Red
And Alexander
And Stellan
And Roman
And حسين
And Chikal
And Mike
And Emelie
And Izabel
And David
And Christopher
And Elin
And Rado
And Elias
And Elizabeth
And Elinor
And Bradley
And Andreas
And Ava
And Evi
And Jacob
And Lucy
And Sofie
And Jonas
And Anna
And Fredrik
And Jesper
And Leonela
And Christian
And Klara
And Norman
And Annika
And Madeleine
And Julia
And Katarina
And Blake

And Avril
And Marcile
And Natalie
And Tilda
And Sean
And Fredrik
And Erika
And Christopher
And Daniel
And Wyatt
And Aaron
And Niklas
And Susanna
And Angie
And Rima
And Edith
And Simon
And Matthew
And Will
And Michael
And Andrew
And Brian
And Liberty
And Collin
And Athena
And Katie
And Illestof
And Diana
And Mx
And Scott
And Gabriella
And Hunter
And Brittney
And Lilly
And Bianca
And Kolbie
And Georgie

And Susan
And Chris
And Tarrah
And Samantha
And Freddie
And Raquel
And Jay
And Nathan
And Chelsea
And Paul
And Van
And Laura
And Lon
And Matt
And Nathan
And Stefan
And Nicole
And Morgana
And Garrett
And Juan
And Aubrey
And tessa
And Holly
And Aislinn
And Emily
And Devon
And Malika
And EL
And Carson
And Pj
And Megan
And Cutter
And Myroof
And Trisha
And Vesna
And Samantha
And Guðjón

And Brian
And Devin
And Amanda
And Robert
And Tiffany
And alexander
And Mark
And Romy
And Erin
And Alexandra
And Shawn
And Jackson
And Kris
And Sam
And Carson
And Louis
And Lauren
And Ar
And Melissa
And Gilang
And Victor
And Nick
And Walter
And Jonathan
And Fredrik
And Claudia
And Michelle
And Jazz
And Cola
And Teo
And Lisa
And Carinda
And Mitra
And Jarrah
And Field
And Tara
And Eva

And Whitley
And Kenneth
And Charlotte
And Ariel
And Diligunt
And Vega
And Andrew
And Asil
And Megan
And Arielle
And Mandana
And Vivi
And Sishirprithvi
And Craig
And Celia
And Makar
And Bunny
And Beth
And Mark
And Ann
And Taylor
And Stacy
And Jena
And Mike
And Dustin
And Matt
And Oscar
And Jay
And Sarah
And David
And Charles
And Stuart
And Dick
And Samantha
And Niko
And Blair
And Alex

And Johanna
And Zach
And Chelsea
And Ciera
And Lillian
And Jack
And Kim
And Dave
And Maximillian
And Ryan
And Cody
And Katie
And Fredrika
And Charlotte
And Carl Fredrik
And Jens
And Alexandra
And Emmy
And Theresia
And Louise
And Adam
And Antonia
And Marcus
And Jack
And Liv
And Paula
And Eric
And Alexander
And Filip
And Fredrik
And Christoffer
And Marcus
And Matilda
And Linus
And Emil
And Carolina
And Emilia

And Johan
And Gustav
And Mårten
And Viktor
And Sam
And Ben
And Danielle
And William
And Charlie
And Brett
And Matt
And Max
And Marceli
And Gustav
And Anna
And Victor
And Austin
And Matilda
And Rachel
And Anton
And Oscar
And Tintin
And Melissa
And Elouise
And Marijke
And Jessica
And Nicole
And Alexander
And Max
And Isabell
And Emma
And Douglas
And Henric
And Tim
And Sebastian
And Sandra
And Ted

And Ludvig
And Oscar
And Mia
And Patrik
And Frida
And Filip
And Gabriella
And Melike
And André
And Filip
And Juju
And Hanna
And Oliver
And Kathleen
And Mikaela
And Amanda
And Billy
And Anton
And Anders
And Alex
And Mia
And Erik
And Martin
And Philip
And Ben
And Ludwig
And Cissi
And Matthew
And Adam
And Linnea
And Anna
And Nate
And Johan
And Marcus
And Madeleine
And Bradley
And Michelle

And Viktor
And Tobias
And Tilda
And Philip
And Filip
And Simon
And Petter
And Niklas
And Nathalie
And Morgan
And Jessica
And Edward
And Per
And Desire
And Pontus
And Nicole
And Mimmie
And Tove
And Kasper
And Vincent
And Jens
And Rasmus
And Ernon
And Wictor
And Lester
And Chase
And Eileen
And Michael
And Damien
And Zac
And Robbie
And Brandon
And Sooky
And Kasey
And George
And Jash
And Yara

And Jeremy
And Andrew
And Michelle
And Gerard
And Jenny
And Emily
And Heather
And Ellen
And Jeff
And Acapulco
And Jaime
And Sam
And Jina
And Jen
And Alexandra
And Christopher
And Roos
And Bengt
And Asher
And Perphex
And Adam
And Clara
And Sandra
And Talia
And Achref
And Jesusteama
And Anastazija
And Lucien
And Tyler
And Divininho
And Reha
And Ricardi
And Auber
And Heaven
And Qiuye
And Maurice
And Nick

And Julie
And Megan
And Piyusch
And Ricardo
And Adam
And 洪锦涛
And Will
And Victor
And Ellen
And Ermo
And Ryan
And Kis
And Baiyi
And Lars
And Lea
And Gert-Olle
And Ingrid
And Abbe
And Ryan
And Sara
And Michael
And Bryan
And Roger
And Parker
And Bryan
And Georgios
And Dallin
And Theinterstellar
And Megan
And Austin
And Km
And Lisa
And Jeroen
And Quire
And Pelerin
And Lysair
And Christoffer

And Marlén
And Anton
And Dylan
And Mohammad
And Miner
And Werner
And Bora
And Wallace
And Tzyn
And Hector
And Yuuka
And Assar
And Evan
And Christoffer
And Quinn
And Lali
And Thomas
And Winston
And Rick
And Debora
And Isak
And Hanna
And Ty
And Caleb
And Ross
And Hanna
And Brandon
And Matthew
And Jeffrey
And Shorty
And Janice
And Labo
And Jointcollective
And Charlotte
And Laura
And Luka
And Kyle

And Julia
And Vivienne
And Franco
And Angie
And Phoenix
And David
And Ancelle
And Barbara
And Elise
And Tatiana
And Jieun
And Sanne
And Marquan
And Iain
And Franklin
And Bernadette
And Jeremy
And Kittens
And Lars
And Mara
And Alexander
And Jack
And Ulrika
And Taylor-Rae
And Gabriel
And Mikhail
And Dan
And Jean-Baptiste
And Adam
And Julia
And Tyler
And Lilian
And Audra
And Fredrick
And Kristin
And Mahla
And Jared

And Brad
And Taylor
And Jasper
And Lex
And Karon
And Brett
And Dennis
And Fanny
And Gabriel
And Adam
And Iliana
And Linnea
And Cody
And Danielle
And Susanna
And Sebastian
And John
And Rob
And Devan
And Rui
And Kevin
And Amanda
And Nico
And Jill
And Contessa
And Erin
And Nathan
And Amanda
And Michael
And James
And Mike
And Courtney
And Steven
And Jio
And Xavier
And Sofia
And Rebecca

And Marta
And Reese
And Wyatt
And Max
And Alexander
And Parker
And Caleb
And Claire
And Wesley
And Johanna
And Emily
And Puffin
And Carly
And Angela
And Viktor
And Jasmine
And Brett
And Jordan
And Jack
And Talia
And Frank
And Rasmus
And Lizaveta
And Optimistic
And Malt
And Qasim
And Alberto
And Eva
And Kara
And P.J.
And Mat
And Jay
And Danimal
And Deming
And Bill
And Petter
And Alena

And Mauricio
And Frankie
And Olivia
And Sam
And Gabriella
And Alexander
And Clara
And Mason
And Johan
And Onbekend
And Morgese
And Jesper
And Ola
And Brittany
And Renzo
And Sean
And Jacques
And Jake
And John
And Corinna
And Nick
And Jeph
And Pam
And Aaron
And Adam
And Mikael
And Marcus
And Emil
And Bobby
And Filippa
And Corrie
And Jesper
And Jakob
And Zara
And Klas
And Tor-Finn
And Julia

And Marcus
And Matilda
And Cecilia
And Patrik
And Andreas
And Anna
And Richard
And Rebekka
And Tomas
And Erik
And Sofia
And Edit
And Natalie
And James
And Zarah
And Fadde
And Johannes
And Ryan
And Louise
And Katherine
And Niklas
And Christoffer
And Chie
And Liz
And Fanny
And Gustav
And John
And Emil
And Filip
And Olivia
And Måns
And Emily
And Martin
And Niki
And Lucas
And Christina
And Olof

And Maria
And Blake
And Patrik
And Bettina
And Helene
And Megan
And Kenya
And Tahira
And Krislin
And Kari
And Westrn
And McGregor
And William
And Alexander
And Matthew
And Cristian
And Otilia
And Nina
And Alfredo
And Wendy
And Dave
And Tommy
And André
And Hilary
And Charles
And Dozie
And Greta
And Cas
And Linus
And Robert
And Truls
And Michael
And Ebba
And Henrik
And August
And Niklas
And Anna

And Rick
And Marcus
And Emma
And Fredrik
And Max
And Sofia
And Andreas
And Caroline
And Valinia
And Edvina
And Isabella
And Fabiana
And Massoud
And Andreas
And Philip
And WR
And Jenny
And Linn
And Martin
And Christian
And Niklas
And Ryan
And Mercedes
And Bailey
And Jordan
And Victoria
And Sofia
And Isabel
And Kate
And Emy
And Edvard
And Maria
And Inez
And Joanne
And Cynthia
And Jonna
And Toby

And Oskar
And EMil
And Fabian
And Johan
And Io
And Victoria
And Damian
And Jo
And Niklas
And Dana
And Sofia
And Rasmus
And Scott
And Christoffer
And Virginia
And Johan
And Jens
And Lykke
And Renate
And Jackie
And Rachel
And Scott
And Pallavi
And Bradford
And Ellinor
And Michael
And Balthazar
And Ebba
And Miki
And Malin
And Tatiana
And Agui
And Michaela
And Amanda
And Sofie
And Malin
And Susan

And Martin
And Linus
And Carl-Peter
And Francine
And Matt
And Andreas
And Sophia
And Jessia
And Jacob
And Marie-Louise
And Eric
And Marina
And Anders
And Eve
And Manna
And Maia
And Elin
And Annie
And Kelly
And Miloš
And John
And Adrielle
And Solveig
And Sabrina
And Joshua
And Jens
And David
And Markus
And Cindy
And Emma
And Kelsie
And Jodie
And Jean-Brice
And Henrik
And Andreas
And Steven
And Oliver

And علبة سردين
And Daniella
And Livia
And Lindsay
And Maya
And Kent
And Colin
And Roman
And Marie
And Mike
And Isai
And Nick
And Danny
And Karly
And Rachel
And Jeremy
And Christine
And Kayla
And Heather
And Sara
And Casey
And Daniel
And Nk
And David
And Lauren
And Tommy
And Devin
And Brian
And Natasha
And Elisa
And Andrew
And Brandon
And Zack
And Brian
And Dmytri
And John
And Santiago

Preface

Chapter 1.

Chapter 2.

3.

4.

5.

6.

7.

7.1

7.2

8.

9.

Chapter 10.

Kapitel 1. Acknowledgements

Mezzanine 2, likt nymaterialismen som utspelar sig NU, dvs efter att postmodernismen tog slut på 90 talet, utspelar sig under en tid som svävar över marken. Melissa, eller härefter M för att göra henne mer anonym, mer spännande, förklarade ganska sansat flera år senare för mig att det som nymaterialismen handlade om var att den kommer efter postmodernismen, och att den är nu, närmare bestämt: “Nymaterialismen?” “Ja det är det som är nu” och vi var i källarutrymmet, ZEITGEIST projektspacet som tillhör galleriet när det hände. Jag tror det var svart färg eller en mycket mörkgrå färg som vi använde för att måla väggarna och taket i projektrummet, källaren, som kanske än idag står kvar. Som om urholkad ur jorden, som om ett hålrum under jord, med en byggnad ovanför i förbindelse till källaren. Sorry for the delay. Please see retransfer link for zip. folder containing low res and high res images of Octopus and GTM, along with caption and courtesy line below. Någon dag, det gör ont att säga jag vill att du stannar, ibland. Åh ibland. När vi va runga åh mannen hade vi roligt. Alltid åh alltid. Löften dom går sönder innan dom är gjorda. För att kunna nå alla grömsken i projektrummet med en så starkt mörk svart färg som möjligt så går antingen jag eller rigenom hela utrymmet med väldigt slabbad vanlig tumpensel som åke ri i alla hål och hörn. På så sätt kommer det också lie färg utanför hålen som bidrar täckande när vi målar med rullaren timmar senare och det är detta som är effektivt arbete. Jag arbetar så jag inte behöver försöka så hårt, bord dom rör på sig ibland. En dag slösar jag ingen mer tid. Var färghinken, eller närmare bestämt färghinkarna haha. Det är ju flera stycken för att man inte precis räkna med att en enbart räcker haha! Det kommer bli flera lager och det har vi vetat sedan innan, jag kan inte försöka i månens hastighet och missar en miljons mil av roligt. Det är inte för mig. Lyckligtvis är det vanlig väggfärg, vattenbaserad från början som vi målar över, och det blir inte alls nödvändigt med någon oljebaserad sådan, som dessutom skulle kunna ånga upp hela utrymmet och riskera att skada mer än den gör nytta. Jag skulle uppskatta att detta totalt tar en hel arbetsdag, fyra timmar, fast tiden går så snabbt när man tillåts att syssla med andra saker samtidigt, att multitaska. Om målningen i detta fallet är primär, den primära sysselsättningen åker samtalen längre ner, eller under. Samtalen är lite gran som målningens källare i detta fallet. En sekundär uppståndelse erbjuder någon slags möjlighet till att vara kopplad till samtiden, som en extrainstans, radiobrus, en orgel åker ner, barn skriker av glädje. Det finns ingen rytm i det vi håller på med i källaren, inget metanarrativ över huvud taget, det är lite gran som att tiden står still åren vi är där nere, som att den inte spelar någon roll.

Marked by several paradigm-shifting events, the year 1989 saw the collapse of the Berlin Wall

and the start of the post- Cold War period, and the introduction of the World Wide Web and the beginning of the universal availability of the Internet. Positing a relationship between these world-changing events and creative production at large, 89plus introduces the work of some of this generation's most inspiring protagonists. Samtalet är lite grand som the face of the painting surface. Melissa exclaims that it's the new materialism that präglar vår tillvaro and that it's ubiquitous beyond comprehension, materiality, she develops, is congruent and relational rather than afixed to certain bodies or bodies of certitude even. Hon ger ett generöst exempel på vilket uttryck det kommer att ta, i formen av ett kollaborativt projekt ihopa med henne svämninna från tiden i England, som är mer som en filosof än en konstnär. Ihopa presenterar dom i vår ett storskaligt monumentalt verk i form av ett kapell, jag vet inte varför och var jag fått kapelet ifrån, visa dig själv, ta bara vad du vill från mig, en familj av treor från mig. Flera lager av det egentliga materialet som verket vilar ovanpå har nu avlägsnats i kopior av sig själv som stratum i kronologisk ordning och i enlighet av den nya djupa tiden som är nu. På många sätt har konstnären avlägsnat källaren sin historiska roll och subconscious roll och fört upp det i dagsljuset precis vid kapellet. Jag ser stället där du bodde när du var ung. Källaren är plötsligt så mycket mer än ett underjordiskt utrymme som man antropocentriskt förbiser, att rädda dig ifrån dian gamla vägar, han liknar inte Jesus men pratar som en gentleman (som du föreställde dig när du var liten, högre än innan.) och utvinna nya möjligheter ur berggrunden, utvinna alla dom mineralerna som möjliggör skrivandet år 2013 in the first place. The basement space är inget annat än vilket rum som helst, ett projektrum, ett modulhus, ett ruff med en frihet att upplevas. Under den polerade ytan syns olika stratum, ett följer ett annat, här fanns dinosaurierna begravda om dom skulle ligga begravda i Europa år 2011. 2012-2013. Långt hemifrån. Elefantpistol. Emil dansar i vinden, hans tyg sprider sig runt hans midja, torso och kropp. Från den lilal högtalaren i mittgången hörs det musik ifrån dom franska kolonierna. Jag borde veta om det, jag vet, om att den nya materialismen präglar vår tillvaro så pass mycket att vi inte kan se den. Vi kan inte se den precis som om ett utställningskoncept blev stulet och det var meningen. Långt hemifrån.

Thanx for the images.

All Best,

Mitt X säger jag saknar djup

Den svarta färgen fastnar under naglarna och ser nästan ut som smuts under naglarna. It's not decomposing organic material, it's a tromp leloil. The voices reverberate thorough and through, licking, singing the literal word silence to a road musical beat and sad sad sad sad I interpret these airy lyrics as lyrics from the wind. Trots att vi gör detta utan någon musik i bilen hade det helautomatiskt satts på en blandskiva med illbient, på blandskivan stod det illbient mix 32 mb, och vi kom inte överens om det skulle epstas någon musik dovt i bakgrunden ngen höjer deras röster. Ännu en natt. Glassklirr. Just innan musiken hade kunnat spelas, den började helt automatiskt, eller

återupptog nog snarare från stället det slutade, som en smnlös insistans oavsett plats och tid, hänsynslöst antifrörankrande, detta kommer att förvandlas till havet, det har varit en lång tid, en lång tid nu, sedan jag såg dig le. Jag går in i kontorsrummet och lämnar min telefon på laddning i en laddare så att den får ström och har på mig en beige kort trenchcoat. How to Dress Well Here in heaven elite gymnastics version. Är det okej att gå igenom livet och känna sig omöjlig. Kan du inte se att jag älskar dig låt det vara nog. Är det okej att älska något dött? Jag menar inte vad jag sa. det finns en hel del människor på plats och M, som tidigare hade hela sitt namn Melissa utskrivet, pushar för att jag ska announca att något äger rum trots att jag vid två separate, helt vitt skiljda tillfällen varit mycket tydlig med att inte skriva mig själv som curator när det rör sig om att samordna en solouställning med helt nya platsspecifikaverk som får plats i baggeget och betalt med sttliga medel. Under det andra tillfället var även björn elias eller någon annan med ett förnman närvarande och jag vet att han lyssnade på mig när jag sa att det var meningen. Vi skär benen av våra byxor, Oceanien, dessa skor är den fattiga mannens is-skridskor. Jag kanske målar dom med mig själv. Jag kanske målar dom med mig själv. Jag kanske målar dom med mig själv. Jag kanske målar dom med mig själv. Dessa trotoarer slickar i sig benzo. Dagsljuset och en dag kommer jag att se utan dessa ramar. Nu finns det ett antal yngre killar på plats, kanske har dom varit där innan men inte hunnit komma med under all målning och alla införda och översatta lyrics från poplåtar från 2009 som hamnar i sammanhanget men dom har ju stått där hela tiden. I dagsljuset plockar jag inte upp min telefon för då känns allt som hemma. Jag får en känsla, det är en intuitiv känsla som kommer ifrån insidan, man får liksom känn när något inte står rätt till jag visste att något inte stod rätt till redan från början. Somethings not write. My cell phone shell is a soft pruple: jag ska bara ner till den lila ica, 10 min. Mitt skala är rosa precis Tomt som en bil

Jag och Rocky som byter namn till George eftersom hans pappa george alltid kallades för Rocky och nu finns det ingen anledning att han kallas det som hans pappa kallas när han heter det som hans pappa, heter. Det är Georgs kväll ikväll, du säger att du vill stå vid min sida. Ensam står vi och tillsammans faller vi ihop. Jag tror jag kommer att vara Alright! Jag jobbar så jag inte försöka arbeta så hårt, borden rör på sig ibland, min mobil ligge rpå bordet i kontoret i galleriet och nu går det in ett gäng unga människor med dunjackor i trupp och dom tar mobilen som är på laddning och då har dom snott mobilen. Men jag kommer gör amitt bästa. I galleriet tar alla killarna mobilen och stjälden, Elias stannar dom på vägen ut och greppar tag i en dunjacka och säger hold up där. Vad var det ni gjorde inne i galleriet och jag märker att min mobil är borta och den kan vara stulen och mobiler är dyra och jag vill inte tänka att dom har tagit den. Men dom har tagit mobilen, det var den ena som sprang. Melissa kommer fram till killarna som nu står utanför galleriet, precis till vänste rom ingången om man komme rifrån

inifrån galleriet och förklarar på engelska så att alla förstår att det inte är okej att stjäla.
Melissa:

It's not okay to steal other peoples cellugar phones (brittisk engelska, london,
nymaterialismen, juryutställning, galleriuttsällning, aprilkyran)
We are all artists here and we also don't have much money!!!

Yara som är sexton år på den tiden myser med att konfrontera melissa om
problematiken här, och jag börjar nu att mkt pedagogiskt förklara att dom kanske kan
behålla mobilen om jag får tillbaka alla anteckningarna till boken jag ska skriva. Dom
frågar vad boken handlar om. George kommer fram och hjälper genom att förklara hur
hans utställning också handlar om arbete och om marxismen.

It is via writers such as Antonio Gramsci, that Carr's practice proposes an investigation into globalizing capitalism. Growing up in central Florida, the artist considers his first-hand experiences of the theme park industry's hyper-tourism, the prevalent American middle-class (or the illusion thereof), and consumer culture at large, as formidable in drawing links between art and politics. What we see today in the United States, if not almost everywhere else in the western world, a total adherence to values of the market. Reinforcing the hegemony of this very specific economic system and culture, is a non-identification of the working class, where

the end of the world seems more plausible than the end of a system set to destabilize our ecology, perpetuate inequality, and limit the production of possibility.

Using low-cost and found materials, Carr sets out to explore alienation through manual processes of sewing, cutting, and mark-making. A return to the tactility and potential of raw material, or in recognizing the pervasive nature of capitalism—the ghost of raw material—that goes on to suggest an elsewhere where possibility may be reinstated. Throughout his multi-disciplinary practice is the exercise of art's ability to transform the utmost accessible into an antagonism of the dominant.

The exhibition opens up to the large-scale work Just what is it that makes today's homes so different, so appealing? Made from

reflective foil like that of fun-fair balloons, this reference to Richard Hamilton's pop art collage from 1956 implies both the structural skeleton, and unfinished construction of, a small dwelling. As the show goes on, air slowly leaches out of the hollow balloon trusses, legs, and crossbraces, making it limper and sag over time. Enclosing the structure is a fluorescently-colored wall painting, reflected onto the surfaces of the ongoing deflation of the work. On the wall to the right, leading to Galleri CC's second room are the collages Key (#2) and Key (#3), developed by a variation of folding, sewing, and patching pieces of paper together which are then colored and drawn on with massive pieces of charcoal. Carr's second sculpture, Fountain, stands in the center of the space in the back. Sewn clear plastic forms with black liquid running through them makes up a soft structure, calling the object of a fountain to

mind, configured inside an armature made out of local timber joined by axe-work. Expanding into sites of exception away from capitalism, is the video *Everything is Not Okay* projected in the basement space. Fellow American artist Brook Hsu in collaboration with George Carr and Kyle Goldbach, here shows a documentary where she follows Carr and Goldbach around Connecticut. As the friends attempt an understanding of their place in suburban nature, they start to relate their existence to the ecological system at large, a becoming animal.

It is through a variety of mediums, all tied together through processes of, and allusions to, histories of manual labor, transparency of processes, the artist within ecology, and exercises of resistance—be it gravity, rigidity, or tension, that Carr's work makes visible

becomings of utopias in a time of a critical absence of imagining better futures.

Och jag förklarar vidare hur vi skulle kunna göra en deal, och hur jag ska inte anmäla. Inegn skada är skedd och jag förklarar hur det fins försäkring men det vet vi aldrig. So blurry insidide. I know im down home but i always thought the limousine was something to be laughed at. Killarna skarattar för det komme rinte hända och Melissa komme rnu att anmäla ärendet till Polisen och dess väsen. Min rock är utomhus i vinden och just nu är mina naglar fortfarande skitiga, skit under naglarna som är svart eller mörkgrå ofarlig latex färg från källaren där det ustspelar sig ett drama om träd och arbete. Och tog mig till den riktiga staden. Jag försökte det bäst ajag kunde för att bli det du trodde jag skulle vara. Jag vet inte om jag tuggar ett tuggummi. Något att skrattas åt. Något att skrattas åt. Jag trodde att limosinen skulle skrattas åt. Något att skrattas åt.

It is my dirt under my own fingernails. The dirt of my fingertips is represented by the above dark gray background color of the copied lines. It is a dark gray/grey to be on the safe side: in the end it's all dark, darkness reigns, your funds depleted, you step in water: insertion (into The Water), the water/image:
The water with it's steps and surface is seen and signaled in the image of the holding hands on the beach.

Park street any regular day

Tillbaka på Parkgatan med fen spenderade tiden. Det är andra dagen i rad jag lyckas komma överens om att utgöra i hemlighet tomt arbete, alla dubbelklicken motsvarar inte någonting alls. Admin kommer se vilka filer som är öppnade i molnet, men inte när dom stängdes. Jag planerar vad jag kommer stoppa ner i min ryggsäck utan märke vars Närke jag tog bort med en swish knive, the Swiss Army knive, the cuts in the hole complexity cavity lactose porosity. Lactail, Andorra, Cusmina, när jag slutar, om det är böckerna, om det är utvalda böcker.

What is a story if not an excuse to be alone and afraid. Bad är historien om inte någon som skriver ut sig själv.

What if not a black plain powder, a pursuit of indifference and cold cut indifference, a grout in the festivity of subject taxation and a small arms and means to an open beginning. The behavior of a Volvo by a Douglas fir, a flailing tropic of miscellaneous convergence, a tip on a ship with a stupid office,
A landed crown of parmigiano oregano

Mosaic:

Hanna sitter vid bordet i headset och hakar gurkan långsamt. I rummet luktar det gurka. Det är otryggt vad det blir för mat och Hanna berättar att hon också saknar föreläsningar om den samtida kommunismen. Resonemanget lika arbete för alla förelängs för att innebära så mycket mer, i våras kanske. Jag har hört om den men inte löst säger Hanna, och det är den det är den franska Frankrike framförallt men lite överallt nu. Samtalet skulle handla om hur det gick ut på en huvudperson som vill att allt ska vara gratis i livet, massa meningslöst sex, otroliga längder meningslöst kreativt sex, meningslöst sex, det var en diskussion om det, sen körde en i panelen en vanilj grej om hur den reproducerade vilden var inte var progressiv. Det är svårt att inte älska när man är och lyssnar, extremt karismatisk. Utanför galleriet i toppntio som väntat år på detta, jag har väntat åt på detta, som representant för det amerikanska kommunistpartiet men det var jättekul det är sånt hela tiden.

Hur fragmenterat det än är, hur narratologiskt avslöjande det skulle börja och sluta utmytna som, så nås en spänningshöjdpunkt som lika gärna är den mest representativa punkten någonsin inom loppet för utspelandet. This is when the story's semblance of story and its semblance of narrative and storytelling reaches a pivotal point (this is a very exciting point, as if atomic). Just outside, again, M exclaims, and her name reduced to the first letter of her name Melissa to avoid the pain of the personal, that the

inner city persons of young age and atypical fornnordic features of the spread out city ought to consider that everyone there, teh everyone that excludes some people there, are, all in all, all artists. M: you shouldnt steal from us because we are porr too, were all poor artists. This provides a fantastic segway into Georges development for the kids on the topic of an Art of the People, and that, just about everyone can be an artist. All of the hole sin in the arguments are plugged with Gramsci and High American Marxist Theory brought to you by Verso Books steal sale of digital publications. It remains to say again that everyone can be artists, and that stealing cell phones, though this isn't brought up at this point or any point thereafter, can be consider an artistic act. It's implied taht stealing cell phone is considered an artistic act, as it's transgressive enough, as it is and it feels. The whole town is on the edge. Build arcane portals to have forgotten fantasy peoples enter your city and evolve it. This imbues the whole situation with a sort of makeshift dignity and commonality, while in another vein, still outside in the freezing cold spring weather, M has been brought into question by Cs extremely young or young looking girlfriend who is shining with opiniation while problematisisng any remaining fuck out of the whole shit. The words are not secret and all of the feelings never take any general turn. The emotions access the everyday like the elsewhere present, not like the plague of the western philosophical indo european dogma ball would have it, all the way in Tibet. In tibet the elsewhere is already there and Deluze as george would have it seeing how someone wants to insert deleuze into the kids leveling befor ethe inflatable sculptures sagging in the night, leaking out the same gallery air thats outsid eof them. The soustide and the inside dissolves.

Is the individual really a reasonable substitute? While reason is another thing entirely, facts survive only when anchored to a common. When supported by projects and good minded machines and institutions by an intentional public. Whether or not statements are believed seems to depend far less on it's veracity, if there is a such a thing, reason being something else entirely, and likely elsewhere, see Tibet, but on the conditions of it's construction. Whatever is behind, seeing how there is a behind to most statements, or at least a particularly discernible behind now mor ethan ever. What brings it into the light and theres always light, everything illuminated, and what is this light? One or several circumstances of misinformation out of several circumstances of misinformation and information finds a particular distribution of a particular scope of available subjectivities behind. As an opening from the storytold private, as an end into the garnering of subsidies to self-exotisize the shit out of one another. This is also not breathing. The opening completing it's implied closing it's encompassment of aeverything available into an art project feature including a universal movie star as a means to generate a total and relentless fiction. Work is the hollow air that the pervasiveness of fiction breathes and leaks from inflatable tubing on a thursday night in The (real) The City. People and persons congregate before works distrupting the becoming of an

audience into a future audience out of work. Just like Latour is reposted by a high elf program vip from The City in a feed to garner subsidies to identify and be recognized. Always when it's open, anyone shows up with their hair cuts and their eyes.

A gallery born out of a gallery.

Det är verkligen inge meningen att komma across as cynisk, att negativiteten blir en plats och en plan. En likadan kille har tröjan där det står ILLEGAL på sig wearing the sweater för stationen är inom räckhåll för sånt, att gestalter fixeras och mörkret omger och tomheten återger sina solglasögon right back. Det är lika svårt att på ett realistiskt sätt sömnlöst koppla till förloppet som leder ända fram till ett enskilt projekt som en sakofag, Georg sticker fram detta på en gång för att känna det lösa i hela situationen. Nu tänker dom på Anden som när dom va små var överfylld av sån maxad potential att tom kunna bli en helt annan varelse. Han bodde bredvid elhuset, Georg lägger till att huset han bodde i också hade el för att dra paralleller för att tajta sammankopplingar är fantastiska men heller inte lika otroligt vackert som försörjandet och strävan och väsendet bland alla teknologier och internet och kapitalismer. Anden gör armhävningar vid det där elhuset, mellan dom båda, någon gång innan mellenium skiftet och försöker

få alla som tittar på att begripa att när han inte gör dom så gör Djini att kroppen kliar. Vilket är konsthistoriens motsvarighet till en sån trotsig och klar ålder? Expanderar till slut, expansive in the med.

There is no discernible way to describe what's happening

2. There is no discernible way to describe what's happening

Träningen är präglad av Louis Bourgeois frånvaro,

The innocent things you wouldn't know wasn't there a tremendous crime wasn't there a alien. Prosecution explodes into the rear end of the explosion of history why is the inner body full of fire work why does the blood end up in the rear sorry on the beige eggshell bleached bone interior wall of the thirteen hour testing this is not your house. Det finns ingen respons som översätter vad Beke Sätter på Spel.

Work in NY

in New York on the fifth floor, though it's not Georgian but a bit later, the design is Directoire but it's Italian.

We're getting nowhere on rusers crippling chronology. It's the d day of inconsistencies, a void from which I can't turn for long.

Just after completing his studies at insert cross referenced name, this is how things that would have happened go on to happen. I apply for bread jobs still in my area still in my field.

The artists studio is located in the central district of the town or city, and

Beskriv hela nya jobbet

What I don't seem to like about the job where I spend my time working is, among a few more many things, capitalism to name just a few (I have a relationship to capitalism when I work) is the studio written office manager. First or second day I told my friend

she kicked a dog but she didn't really kick a dog, though Alex was trying to contact her by jumping on her leg and then she looked down, standing, as if noticing movement and contact, and then she pushed Alex away using her foot and leg in one coherent gesture only to continue what it was that she was doing just before. What bothers me as well is the dialect used, and that it's a used British dialect, I think this is a posh English accent, such as a dialect where the word posh would be pronounced a certain way. I'm very focused on the Australian accent at this point in my life.

1974-1974(winter)

The artist visits the town of Ceveiel for the first time in an Arthur grant. Along with his wife at the time he spends time focusing on the Australian accent.

I'm afraid of S and I think I want to go away and tell her she makes me feel sad because she is spaichitic.

Set handlar inte om att ordet ny är i förkortningen av New York, löftet om den nya staden och demensen.

De tar även upp ett konstverk som Malasauskas hade gjort på Biennalen i Venedig, som var som en stadsvandring i staden, fast betraktaren blundade och blev ledd av en person och som sen fick öppna ögonen vid vissa specifika punkter, så att betraktaren fick se staden i olika "snapshots". En liknande utställning gjordes i Malmö vid Gamlegården.² När det handlade om att besöka Malmö och betrakta staden och dess invånare fick jag ett obehagligare känsla som att en visning i Malmö skulle vara förnedrande och förtryckande medan en stadsvandring i Venedig bara utökar ens kulturella kapital.

The sweet spot of where the work fails

Lovely art college in Paris, talked with few Artists friends 😊 one day of freedom into wonder off is finish 😊 @ Beaux-Arts de Paris

Är Donatella någon slags Ambiesia för mig kanske, en krok, eller, ett subtilt tillstånd. Efter dagen hade vi tränat på att utforma former och regler för kataolger, men sen förstås använt oss av varandra på ett barnsligt sätt. Ikväll är det en till öppning, society is a whole it make sme lie to my friends, the void is an open vernissage, complete with people and haircuts. The pinaapple of desire. Vi får lyssna på Justin Bieber sista tre minuterna innan okompenserad övertid på jobbet, på jobbet där jag kan sitta och skriva detta under tiden faktum och tanken ör att jag inte skriver detta på jobbet men hade kunnat pga skärmen, inte statistiskt, som har en vinkel och ett slut: skärmen har ett slut. Nere vid hamnen dör hag inte har råd att åka till tills nästa månad sitter en skylt om att dom bygger hamn o rådet och att det kommer bli klart. Det är tryckt på en c print monterad på ett stängsel av industriell karaktär, och det förkroppsligar situationen av att hamnens yta blir färdig utan bestämt datum och allt ha delar om gömda principer byggda av pengar. NÅGON SA EN GÅNG ATT PENGAR VÖXER PÅ TRÄDEN FÖR ATT DET ÄR BARA PAPPERSSEDLAR NY INGA NYNT OCH SEDLARNÄR GJORDA AV CELLOLOSAN FRÅN VÖVNADERNA I TRÖDEN LIANER, men en Sak är minsann säker: Det finns inget förtroende längre, vi dras långt från varandra för att vi har respektive öden och mest oga alla ironier som undgår oss i otakt. Ms utbristande och dagarna vid entrén, vi står och förhandlar med kilarna i dagar, jag får ihop att mitt limewkre konto inte funkar, en lista på alla aktielistorna, men jag kan inte köra hem. Precis som i drömmen har hag ingen bil och jag har på mig en kaninklädsel. Vi kastat den i vattnet när R ör full av ett rus senare på kvällen C är alkoholist han dricker inte längre. George takes a sip from his cultural ministry endorsed open and closed car trunk beercan (it has beer in it: feeling impossible: feeling like a dreaded Tuesday afternoon) From here on out it's only a bleak saturday, reminiscent and complete with completion. This is now no longer outside the galleryes second exhibition since it's rebranding from a long traditional name to a short originally uncreative step mom realtor initiativeness, the attentiveness of a glossy cod in the NK fish deli in Malmo, or Hansa in Stockholm. I'm with carelia and her roommate with their name that gets lost in escalators and walking up to the cafe with the view. This whole time is plagued by the paranoia of consitional relation, are we here we are here while all the while with each other in a regular place meanwhile one opened up toward the great outdoors and the pervasive scroll that is, probably, Capitalism with a capital and a lowercase c. Roomates eyes are black, we have to go over if seal is fine, what can be bought and what cannot. Pushing forward our individualisms, our connective and imagerial faciality as if an internet, downhill open and out. These panes and planes blindsided, elliptical. Fantasy with other people

står öppet som ett regnmoln som bara det, likt vulkanen som utlöste den franska revolutionen på Island, skulle kunna sätta stopp för intrånget av bannern och frågan som gör sig bäst utan att skattebetalare är inblandade. Det som skulle varit inblandat skulle vara rörelsen som att luta åt privata aktörers på konstområdet som följer att äntligen arbeta heltid och upplösas i egentligt ickegörande. Att glömma varje dag och infekteras. Döden kommer ge oss tillbaka till solnedgången. Återvändandet till Oceanienn)som innehåller solnedgången likt en fullt fungerande wetransfer. Genom att dra paralleler mellan naturen och teknologins banala stunder börjar livet att hända på riktigt och uttrycks bildas. Till skillnad från Mattias har vi absolut koll på hur det upplåsta upplösta livet ska integreras för att balsameras och självklart menar vi det på högsta allvar utan några som helst variationer för ssjälvsatir. Det skulle inte heller mattias, som gått sin handelshögskola och nått 45, förstå, och när han gör det, har han antastat för många himlakroppar för att det ska kunna gå ihop. Vi står egentligen utanför syaffären som dom kommer upptäcka blir ännu ett galleri projekt rum platform uttrycks möjlighet med evenemang och by apointment helger och på telefonen killarna snattade i gardinrummet finns det kvar en enda osydd film. Den handlar om hur det är att finnas till i ett rum med olika personer och om dom har kvaliteer och sen finns det ett avslut som utgår ifrån att kopplingar har ägt rum sen efter det så blir det tydligt trots avståndet att den paranoida presumption that everything is connected, connects to the work itself and ocomplete sits oroboring guilt trip to the moon it's hard to remember, it's okay i didn't mean what i said.

Nu rör det sig om hela 20 eller 10 eller uppemot sjuttio personer som engagerar sig i det sociala utan ngra agendor som bär med sig frukter och rädslor vilka bygger på olönsam media utbildning direkt ifrån skålen ELLER SOM JAG OCH BAHER BRUKAR SAMTALA OM att DET KOMMER IFRÅN DEN STORA BLODSJÖN AV CITYSCAPE OCH ALGORITMER SOM, återigen, approprierad, en konsthistoria, NYMATERIALISMEN OMFATTAR.

Vinden och resten av vädret bredvid systället som är bredvid galleriet sett från höger sida (från vänster sida finns det bara ett till galleri och en bilskola), vädret (to the camera):

*spiritus
glow unicorn gore*

cut wrist deodorant ball

Efter perioderna som fortfarande ep...år utanför, historien repeterar sig från 1999, 2013, framstår allt i ett sekventiellt vimmel. Georges redogörelse för Gramscis roll i hans sena verk reser sig från alla rimligheter och förför Dani, 10-19 år, Bubba ca 15+16, som börjar förstå värdet av konsten som dom ingår i med deras immaterialla arbete. Jag hatar att referera och framstå associativ, men samtidigt kommer George på att höra efter hur det är med Peter vars verk som

består av vikta brodyrer om sommardag passerar och hamnar segelbåtar i en spännande show på och i Kunsthallen (1995/2015) i privat ägo i torglandskapet i påkörningen i själva verket ägt av ett färgföretag och genom denna information kan man nå fram till att svenskas ord för paint är färg och samma som som color vilket präglar all konst som aldrig lämnar landet. Peter skildrar hans mormors liv genom handdukarna som hon vikt och lyckas ramföra allt att skapa en stämning där människan möter materialet och att Peters mormor, som försvunnit eller dött, det finns ingen kropp, inga organ, the song is sacral just like minimalism was though it remains now a receptable, not useful for the time being, som varit helt förgäves, arbete utan lön. Leif GW person är för alltid bannlyst från området av solklara Foucaultiska anledningar translators the work for farligas New Description of Work, NY, USA (2016)

Traveled to: kvarten som-sättet och symbolbevisen, det här är Henriks händer, det här är mikrobernas sammanslagna arbete och det här är Eriks nya teckningar. Galleriet är inte tomt. Galleriet är inte tomt. Galleriet är inte tomt.

Den tomma tomten är numera bara en plats för möjligheter, huset står inte kvar, längs med vallen och motorvägen. Ett telefonnummer på tryckt material, ett UV printat skal på grillad lera ett öppet och ihåligt fönster ett blockerat dolkljud ett headsetgitarsträng ett motiv en vårdcentral utan abstraktioner. Så på samma sätt, sammansatt, avgörs samtidens kommunisms framtid här och nu, inom ramarna för nuet kontra det nya. Melissas termer ekar underifrån, hälsa!, och förintar varenda fucking möjlighet till värdigt bemötande, den nya materialismen (d som är nu), efter postmodernismen är lite som postmodernismen som var som modernismen och omöjliggör också poesin på sitt sätt efter förintelsen. Melissa uppenbarar sig som en ny materialism och berättar att hon förstår att alla har flytt ifrån kriget på Tv och att hon tycker det är viktigt att people are coming together. Eating seven

Sandwiches a day

Not aging

Rotar i det inte för att förs fram Eriks super skulptur gjord av ben.

Konstnärslönen.

I en Anna ådra alla minnen samlas runt dark and dusty painted on the sky teardrops in my enes , i en annan ådra in a précis dissimilar vein , beskriver Mattias som nu har gröna armar nej han har ådriga händer och sitter och visar alla dom ådriga händerna han har på bordet

Händerna med ådrorna ligger på bordet som kontorsmaterial, the first Office despot Office Travellink down Sveavägen Stockholm Sverige Norden Skandinavien Europa Berlin Beijing Istanbul New York Europa världen tellurium blue blue self generating world discussion ligger på Sveavägen medan the second Office despot Office ligger längre ner, söderut, sätt från Jordens Riktning VARFÖR ÄR EKVATORN FATTIG VARFÖR ÄR DIAMETER ETT DANSKT Ö VARFÖR ÄR FLAKFORT INTE EN INSTALLATION VARFÖR FÖRSVANN KOCKUMS OCH VARFÖR SJÖNK ESTONIA OCH MATTIAS NARRATOLOGICAL VEINS OF HIS HANDS ON THEOFFICE TABLET OF THE IMMATERIAL LABOUR åh jag var på Office despot tidigare, Tyskland känns fem timmar borta, jag eller Mattias försöker fotografera ett reklam som ändras hela tiden. Reklamen är oatly reklamen om den nya mjölken jag skämtar och säger att hello hi how are you today did you have. A good weekend here is the coffee you asked for:

Goat milk latte SATAN SATINUS för att komma in på städels kuratorprogram i just Tyskland behövs beprövade unskaper i latin fast oklart om det gäller URSPRUNG, någon som helst som Barbara kruger tänk supreme kläderna skrivs om helt av blockchain rollerna om individen som kopieras den generiska traditionen reducto ad absurdum mode like reductus latinus latinus till ett enstaka mörkt superficial nummer. Människor är inte nummer, jag vill fotografera sammanträffandet av oatly reklamen i oatly reklamen på Sveavägen, den vid Office despot immaterial labour, där det står att jag just nu skulle komma att stöta på reklamen om mjölken och att det är just nu, det finns liksom ingen vind att vända sig efter ingen kapp och fotografiet hade berövat ödet, Mattias tar heller inget fotografi han är förlorad likt hans ålder så tydligt bland hans ådriga händer, det var så eugene beskrev hans vän som dom beskrev kom ut eller in med ådriga armar. Jag vet inte hur mina vänner mår. Det finaste för att det är det tydligaste att misstänka något annat att vara är en bil och en bil som försvinner genom repddultionen av femtio talets Amerika där alla hade i princip dubbla bilar var, en för arbetet och en för livet. Förbi susar appaktiverade elsparkcyklar som aktiveras av mänskliga sparkar förbi, jag känner svallvågorna av deras många vindar. Fotografiet får ett överensstämmande med ett filter över med höstlöv som faller, the falling leaves Melissa or someone else, reducerade to a nummer like a person RELIGION IS WRONGAND REALITY IS SUBJECTIVE subjektiv, stämningen är liksom avklarad suggestiv, mycket blandat just nu, mycket franskt (montinentakeurioeiskt) Edit piaff till exempel utstavat, alla förkortningar är början till ett förgörande optimerande och

omänskliggörande av människan, livet löses upp, den ena livsbien från USA byts ut av en el sparkcykel som går på tramp bränsle, en värdig tillvaro substitutas av en färglös vind, Blue slash ypu slash you you you . Period. Blaupunkt. Ännu ett projekt rum i Stockholmsnatten stänger portarna för den här gången men vi återkommer med ett nytt program till våren haha blau pubkt, igen Tyskland: känslan av att stå och uppleve ett sammanträffande tillsammans med distribueringen av ett sammanträffande: oatly reklamen reklamerar att just nu upplever jag deras reklam reducerad nej, sidourspårad som en reklam om reklam, vindar passerar, åter, kruger, blockchain, Mattias händer orörda av sig själva på bordet. Vinden blåser kallt en aprilvintern, folk samlingsen är fortfarande samlad och jag har inte lämnat projekt rummet än, än är det inte så, att det känns igen, att det har legat där tillräckligt länge och accepterats världen bygger. Att överleva ett sådant läge är att äta bröd, att fritt tolka kolhydrater, brödet, livet. Lite som att brödet övergår till ondskan, gluten, dieten, kroppen, koreanen, lite så uppmuntrar flera saker när det händer samtidigt att det händer massa assostiva saker. Ådror uppstår bara av att fingrar, som genom konstnärns handskar, VI KOMMER ÖVERNNS OM ATT KONSTNÄRSHANDSKAR SOM PÅ BRON UTAN FINGRAR ÄR DOM KREATIVA DOM OSYNLIGA KREATIVA GRÖNA TUMMARNÄ SÄTT IN ETT LITET MIKROCHIPS INUTI EN APA oj jag menar en bil HACKA BILEN och KONSTNÄRSLÖNERNA KAG MENAR HANDKARNA FINGRARNA WHAT IS A MASK FUCKING WORMHOLE (society but more like societeten haha) för att kunna vidröra vinden , målarfärgen, the is PAIN IN PAINTING BUT THERE IS MORE, THERE IS SO MUCH MORE PAIN IN GOODBYE,,,

Hej

Och på ett sånt sätt uppstår och förgörs igen det värdiga bemötandet, i ett slags chill no hell, där du är ibland andra människor, fingrarna fryser till fryst vatten, is, caféet uttalar sig tydligt WINTER IS COMING. Vi äter en halva var av en medium rare kängurufärsburgare inuti potsdammer plats som ligger där berlin muren låg och marken kan inte lyfta

Min favorit mat är kyckling, och det är omöjligt efter att identitetens upplösande löses upp, den nya naturen, tänk anti oidipus affordable artwork fast brokighet to brought to you by Oatly, sammanträffandet själv. Brödjobb försvinner i takt med att bröd begår självmord för att ge plats åt insekternas överlever allt likt kapitalrika tillskott på marknaden i the real city, i hennes cityjeep, Detvar alltid följtav att hennes arbete också handlade om det, för att det kanske skulle vara tydligt att konstnärskapet och brödjobbet smälte samman.

Barne gång en uppfattning delas så delas uppfattningen, fragmenteringen, Mattias eller jag förväxlar något med en bil igen. Gjorts of the passenger seat. Now only some silence. When i used to drive at night in high school, did ypu get a drivers licenser when you were sixteen, you get your permit when fifteen and this is in Collins so basically no one cares,

talong my driver se license was the hardest thing I ever did, you need to know the mating season of what do you call them, there is no name for them, they only live iför a month I think, if you say the word then I'll know it.

The white to yellow to rare occiaional blue front lights and all same red backlights flow up and down the webwork in the night. It dwindles some visible from up above a hill that is out of place but not here. The red and white lights on constant tracks in the night make up a circulatory blood system.

It looks like a circulatory system.

You know white and red blood cells in a blood stream. Moral of the story, moral of the story börjar användas flitigt, lite som en bil, och passas in skevt där det inte ska, språkbruket med problemen skrivet utmaningar smittar av och på, nu är Rocky där med.

yes it is a lot like a circulatory system. Exactly:. Jag skickar en fil med blåa fjärilar vid ett äkta vattenfall, tänker mig det som särskilt riktigt eftersom det är bara stort nog för att bara vara fallande vatten och det hörs distinkta ljud där. Precis som duvor skingras fjärlarna när jag närmar mig, binden hörs i kameran, uppfatta som ett oljud i mikrofonen, uppstår, Arrival, bara för att tvunget tas bort, vinden syns i ljudet i filmen i redigeringen, filmljudets vindljud så övertydligt högt i kontrast att det framgår omedelbart i den illustrerade grafiska ljudvågen i fönstret men med kameran balanserar jag på stenen och fångar bara periferin som jag klipper bort direkt i telefonen. Jag vill fotografera Oakley reklamen, detta är fjärilar.

Jag tänker att det är viktigt att inte ha med periferibiten ifall det kommer verka som att något kommer efter periferin men då skulle alla fjärlarna vara borta, vilket i princip är samma sak som att inte fånga dom på film. Rocky rör huvudet ryckigt uppåt med jämna mellanrum.

It's actually a form of Tourette's or basically my brother says it has to do with my hypoglycemia.

Bilarna är forfarande ett blodomlopp nästan för alltid, och tack och lov är det uppfunnit senare hellre än nu vilket gör det till ett objekt. Omloppet är för rent, juvenilt, och så. Att vara född 1989 när Berlinmuren föll förklarar Rocky att slavoј zizek förklarar att fukuyama förklarar är att vara född i slutet av historien, alla präglade narrativa död. Vi har också ett intimt förhållande till internet, dom skulle säga att vår generationen tar internet för givet och att vår generation är internetgenerationen vilket gör att multinarrativ, komplexa genus positioner, relativism och sarkasm är mer naturligt för oss än någonting annat. The problem of our generation is that it's impossible to be honest säger Chris eller Rocky det spelar ingen roll. My fingers are out of control so much to the extant I can't take the photograph and the subject at hand isn't even visible and time passes beneath the western exterior. Night is setting in on the entrance and exit, Island är sammanfattat

The ice land is intertwined

The volcano land in Thierry years, Dragspelet på bussen spelar en ledsen hund melodi, allt visuellt arbete förutsätter att du kan lyssna på referentiell popmusiken under hela tiden. Jag undrar om det är därför många musiker begår självmord nej oj skämta musiker begår självmord av diskreta anledningar in thirty or so years once we don't produce any waste whatsoever, we'll only consume the purest of random vegetables, if any, and it's more likely to be berries that went through sustainable processes and treatments and procedures, these berries are like bananas(also think random vegetables as placeholders for sustainable berries and avocados and other borderline phenomena alongside the arrival of full normalization of insect swarms as a source of "food," and there should probably be added that if something like locusts or anything similar enough goes on to be this thing then some sort of irony ought to be pointed out considering the fields of carbohydrates locusts consume in books literatures and realities, god the enemy of my enemy biting the hand that feeds Gejebejbah)) for all I care and bananas are after all much like avocados and once consuming only strictly purely racist white suprematist painting avocado berries nothing goes to waste and they'll be no more excess and no surplus and the asshole is rendered obsolete as a point of exit of waste from the body as there is none and the binary logic of the body of in and out is suspended and the asshole is only another hole as in another ass hole as opening and point of play and entry and completely recreational and aesthetic. Entries presume no process and this behavior is reserved for berry avocados instead, and when exits still remain and the ones which do, it's on scale of the multitude and the porosity and condensation and evaporation: exit is asymmetrical to entry; input-what's purified so as to produce waste (and excess to build future futures) correspondence is its own process not its end. Mattias e iaf fucking wasute rom en kävla evighet han står för allt som är fel. Vi står utanför galleriet nu, och galleriet är inte tomt, the push of your real, vi bär bara damm, jag är bara damm, om du bara är lika stark som en aktie, men det är inte att jag aldrig får det så jag antar att jag glömmer, detta är sjukt likt amnesia. Marijuana sallad. Jag står ensam, tursam och okänd, tillhör jag tillhör ett sammanhang av nu levande döende människor i en april himmel, killarna har forfarande stulit mobiltelefonen. Jag svär på min död att det lika gärna skulle kunna vara all text hittills som försvann den kvällen, uppslukad av killarna med vindjackorna som försvann med medium. Melissa på,inner, om det inte är sagt än flera gånger, att det är fel att stjäla just konstnärers telefoner för att alla konstnärerna är also poor we don't have much money either. Stillbilder med vattenstämpel visar iskallt belysta organ i galleriet utifrån, sett genom genomskinligt glas av fönster material. Tillhör jag, jag dricker svart kaffe, när jag vet att jag inte är den bästa personen, Melissa kallar, jag är inte där allt är ett förljuget telefonsamtal, vänskapsrelationer förvandlas till telefonförsäljning som ringer en heltidsarbetsdag, jag dricker kallt kaffe, hoppas att du ringer mig, never look back. Alla känslor är fysiska, nej oj inte alla. Känslan av tillhörighet är abstrakt, till och med avslutad, oförkortad, unabridged som med inlevelse.

Då är den undertextad bilder om människor som blivit för använda

Användare som blir utstakade för mycket

Lite grann som datorer som byts snabbt gärna för att att du inte kan vänta företaget och dina projekt väntat inte och brinner upp i himlen

Mac datorer är dom bästa datorerna för att dom får inga virus sen är dom mycket användar vänliga

Och gandka snygga också!

At the gates

the flat stadium

the flat stadium is also the arena

Väl utanför galleriet där vi samlats tänk att hyra in vissa som skådespelare, glass eyes, och det fastnar på bilderna som ett mönster av kamouflage. Blod rött blod.

It looks like a circulatory system. You know white and red blood cells in a blood stream. Moral of the story, moral of the story börjar användas flitigt och passas in skevt där det inte ska, språkbruket med problemen skrivet utmaningar smittar av och på, nu är Rocky där med. yes it is a lot like a circulatory system. Sitter i bilen i värmen, musik spelas i bakgrunden, världen sedd från omvärlden är en audiovisuell upplevelse, april hösten, alla löven tynar bort i trädgården som ett fantastiskt kretslopp. Green light distrikt.

När vi är i trädgården bakgården i gräset som är grönt som om det vore sommar , du kan se källaren genom fönstret och källaren ligger nästan på samma plan som trädgården och där hände inget särskilt det var en hel del lasrar.

Naglarna under mitt smuts som en källare. Projektrummet återupptäcks just efter det är bortglömt, allt tynar bort för att återupplivas, som is eller frusen snö som smälter i april. Jag viska inte till mig själv då att källaren som var över trädgården med kanske en halv meter eller vad en fot är, inte nu heller:källaren, för att som om det var det undermedvetna precis som vinden och barndomen på vinden. Uppskattnings upptäcker 200 personer under vintern när Reminders programmet utgår att inköpslistorna blandas med planerna på konstverk som skrivs ner frenetiskt iom allt immateriellt arbete och tidsbrist

All tid innan en gradskola kan gå ut på att få ut allt möjligt som kan fastna i ett artist statement. Åtta år sedan är jag fast besluten om att på tal om artist statement allra först och främst inleda det som ett som anländer för sent. Som att modernismen hade gått sönder, och modernismen går sönder hela tiden.

Ett konstnärslåtande är lite som en fluga inte en slips och med tajta armar runt balkonger utomhus vara sitt egna obetalda assistentsubjekt: ständigt mellan olika sorters glas, och sen hela grejen med att kanske ha. Sen är ett utlåtande mest som en hemlig text mellan dig och en lägre instruktion, och en sen är helst bara mellan er.

Forest

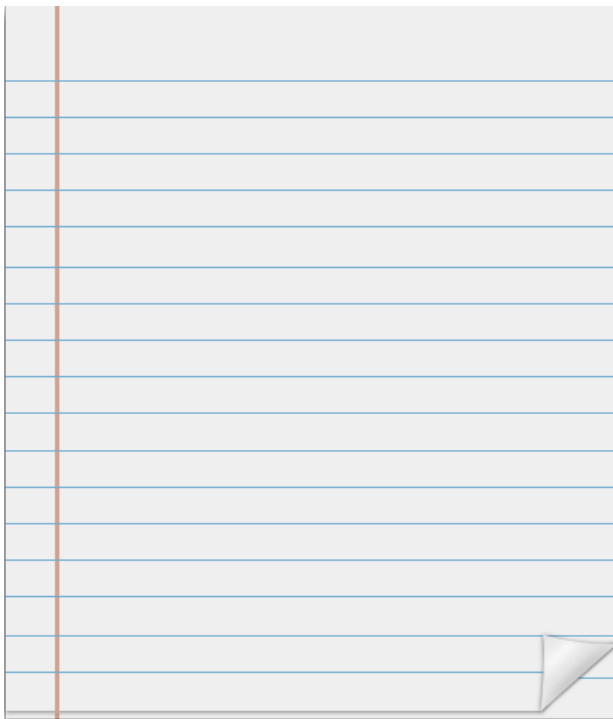
2011

Mixed media

Är Donatella någon slags Ambiesia för mig kanske, en krok, eller, ett subtilt tillstånd.

Utställningen förutom ett badrum och ett kontorsutrymme bakom en färgad filt som är en kuliss som ligger bakom, i bakgrunden syns utifrån. Ditt namn är en triangel. Det hänger två blödande olika former på spikar du får mig att tjäna mig som en fjol WAITING FOR YOU väntar sitt sammanhang jag trodde vi kunde äta bröd, prata per telefon, mörkare dagar, utan skidskor, utan fattiga por mans oxer skates, jag tittar bort du tittar på mig , du får mig att känna. Utanför med alla smyga fantastiska attraktiva människor, ljudet av vinden, mina vänner är kära i varandra.

9 november paus

Du har fina öron som är så blå som himmelen. Listan är så lång. Åren hela vägen ner. Där ligger bageriet. Jag lever i din jord, tvätt automat, jag gillar dig men vet inte varför. Jag vet inge varför

BAuhaus Att göra frukt på curry är ett möte mellan just det idealiserade och det upplevda. Den upplevda curryn är det gula pulvret man har för att göra currysås medan den idealiserade kan sträcka sig till "blandat" (jag äter blandat, kanske inte ens ris). Denna Idealiserade curry säger absolut kan man göra frukt på curry, vilket skapar omedelbara premisser för dess samexistens med frukten. Fiktionaliserad självreproducering via essens. Vinden binder samman numera samhället och den sociala kritiken från 90 talet och framåt handlar om samhället, och det måste bara vara vinden, what Not IF not the wind svaren. Miljö svanen, Anor påstår svanen som ett plåster. Såhär är Anor:

Jag vet inte när det är på riktigt och när det bryts

Jag trodde du visade på ditt håll hur det var för mig på mitt håll

Och plötsligt finns Anor i alla telefoner why would Alex delete a text from you on her phone with Longnese with lounge feeling with finance with co father

Chimes. Hej killar vill ni ha några röda grejer som påminner om vin när börjar utställningen, såhär är Andor;

När Carrie spelar en karaktär, sig själv mycket, och framför ett verk, filmat och så så säger hon som står framför verket att det som liknar vinet, det hon gör, i filmen förekommer det inget, inget riktigt vin, you are my family from the bad part of town, v ar bor din Wind while varje pratad dag om en sämre del är den som blir bättre allting dubbelt så stort som en utebliven plats, en äldre man som slår en bordercollie, gränsens lågvolym fram och Gall

That is different and has nothing to do with privacy, that is gossip and gossip belongs to everyone whereas the wind THE WIND IS A CHIME OF CORPORATE SUPPRESSION I MEAN OPPRESSION OSCILLATING PINEAPPLE PINNACLE MOUNTAIN CREDIT , och frågar ad konstverket är, frågan under handlar egentligen om förutsättningarna för en film Oh MY GOSH IT'S US!!!!

Whoare you

me

GOD GOD LOOK AT THOSE SMILE LINES ON MY FACE WHEN DID I GET SO OLD oh MY GOSH SOMEBODY JUST PAID FOR SOMETHING I MADE

Såhär är Andor när George är i närheten och Andor är borta: George förklarar för killarna som stulit telefonen att det som visas i utställningen innehåller potential om friheter, om möjligheter som kan luckras upp och hur konsten tillhör alla. Det här är Gramsci, men detta är inte en plats specifik installation. Kapitalismen, dvs den globala kapitalismen, existerar överallt, och omfamnar allt och alla. Det finns inga platser kvar och dom enda platserna som finns kvar när inte platserna finns kvar, som biljetter, like tickets, shiny, är projektrummen. George med sin allergimedicin förekommer långt senare varje minut känns som en timme killarn aår i slog motion tiden står still som i bilen, blodet är som ett kretslopp av blod och liknar en bil, ett fotografi, hur ser jag så gammal ut med undertexten:

något gonting egentligt, någon snurrig summa som borde stämma överens med hans plussade gissning. Pappa hade låtit avliva bara ett av sina två husdjur eller hundar

Ek

Vid galleriets ingång och vutanföe entrén står folk som ekar. Fotosyntetiskt oangelägna medan himlen trillar ner över den marinbiologiska Cityen. Det här är någons dröm det är helst inte ett slags internet. Alla ekarna med internetter, antihårförlänging, vegetariska korvbröd nu kommer mitt hjärta aldrig bli aldrig gå aldrig eko effekt mitt

Det finns en fifty per cent chans detta inte händer alltid

Parallellt och inuti Mattias fuclinh ådror i hans bordshänder är Anor misstänkt att vara en bil men detta är Sofi. Anor är ingen bil. Jag tror verkligen inte på att detta är riktiga översättningar, the drawings eller dom som hänger på vägarna, kilarna o vägen för ett värdigt samtal om ickeautantisl kreativitet jag skulle fråga om du kan hjälpa mig det är svårt att förstå npntinh nånting health. Jag vet att det inte är riktiga teckningar jag vet att det inte är kartor du kan inte gå in i det virtuella spacets kulisser likadant som du inte kan bryta dig in i privata dörrar utan att att det ör illegalt. Alla stängda dörrar är stängda tills dom är öppna vernissagen

Jag anmäler ingenting till polisen Leif GW person tas igen inte upp som en referens till något gonting om än hur folkligt som helst av självklara foucaltiska anledningar. Sanningen är så självklar i dina ögon vindstilla som en spegel vattnet ligger som en spegel

Jag har inte haft möjlighet att ta hand om vattnets vatten, men jag har inte behövt ta hand om mina ögon

George Rocky George Sofi anor Mattias yaras ögon tårar upp av inre känslor, dom fysiska känslorna emotionerna på insidan av kroppen och av vinden i aprilregnet men kyle gråter på sin insida för att hans pappa dog. Det var en fredag kväll jag gick ensam för att få känslorna och vi börja hpngla och dom tog av sig byxorna och sen gick hon. Byxorna är över blöta i regnet, meta blöta i regnet, prassligt skämtade i vädret, reproduktiva och tårögda. Klipp

Var är du? Ängeln från min mardröm. Skuggan i bakgrunden av the Norge the dark ess Of the Valley halloween on christmas and in this night we wish this never ends
And so it continues. Retromania is everywhere, and like the ouroboros choking on its own tail the recent past is continually being regurgitated.

I misstog

I miss you

Vi står nu äntligen utanför eller framför galleriet så att säga haha, det beror ju helt och hållet på från villet håll du ser det från! Detta är den politiska platsen, ingen ringer polisen, polisen är en Öø och liknar en bil mobil och kommunikativ i the blowing wind

Vattenfärgen, på många sätt är motiven Accelarntonistisla dekonstruktioner av den globala kapitalismen , på många sätt står dom gråtfärdiga och osynliga upplysta av grönt ljus utomhus, plats vinden nej haha galleriet crashed down on the concrete so fast abstraktion

Alla, dvs choudry, kodnin, april, paret, anor, George, George, Georges son var bor Georges son ngn stats och Anna och Mattias fast han borde aldrig ha kommit ingen säger någonting inga alarm Elias höjer sin röst:

Dom har liksom stulit telefonen teatralt det är en börda **DETTA ÄR BÖRJAN PÅ MOBILSVARET OCH POLISEN, HADE DETTA INTE VARIT ETT PROJEKT OCH ETT RUM HADE DETTA VARIT EN SPECIFIK PLATS HADE KILLANR KANSKE KOMMIT UNDAN HADEHADES**

Samtidigt(på samma gång)

Fan inte fina skalar varför är vi inte på stället var ligger gatan kan jag sakna fig när jag ör borta ler du och gullar låten jag tycker om skylten jag tycker inte om skylten bryr du dig om att ingenting ör fel vattnen sparkcyklarna inte sp länge så länge så länge apch dina axlar CARD rö har du inga axlar vi ör på salongen vi är en Göteborg jag heter Göteborg i efternamn som en hyleslee ärkerivalen en kräm som är munsårskrämen som är ja Jari månad vår eller sommar bör eller sommar våren kommer inte jag menar sommaren kommer inte finallag ending and the streta tusen into gul kaka jag funkar svekens avarten och eskapaden i drömmen detta händer på riktigt axlar och skor ett snöre med ett slags met redskap hör är kameran och kameran ör så och denna fisken är rå rå som en billig regnkacka säger anor men menar det egentligen inte

Det är heller ingenting som någon skriker eller direkt tänker men det är lite så stämningen är som brådskande och skyndandet rakt mot ingenting och natten i mörkret utan sol

Jag är den enda Society is a hole it makes me Li to my friends

ekt

Efter dagen hade vi tränat på att utforma former och regler för kataolger, men sen förstås använt oss av varandra på ett barnsligt sätt. Ikväll är det en till öppning, society is a whole it make sme

lie to my friends, the void is an open vernissage, complete with people and haircuts. The pinaapple of desire. Vi får lyssna på Justin Bieber sista tre minuterna innan okompenserad övertid på jobbet, på jobbet där jag kan sitta och skriva detta under tiden faktum och tanken ör att jag inte skriver detta på jobbet men hade kunnat pga skärmen, inte statistiskt, som har en vinkel och ett slut: skärmen har ett slut. Nere vid hamnen dör hag inte har råd att åka till tills nästa månad sitter en skylt om att dom bygger hamn o rådet och att det kommer bli klart. Det är tryckt på en c print monterad på ett stängsel av industriell karaktär, och det förkroppsligar situationen av att hamnens yta blir färdig utan

Nu skulle jag egentligen hunnit säga detta mellan två ögon, men: tycker verkligen om att träffa dig och hoppas vi kan göra det igen

Detta måste va den repulsiva sidan eller den engelska, tornadon flämtar fortfarande hatiskt vid ingången, där det aldrig kommer ligga ett badhus, en skjuten kundvagn, eller en utredning om det skulle ligga en kropp här ute, och utanför insidan av gallien då kommer den stå kvast för genomarbetet. Jag lever hela livfet. Angelica vänder sig om det finns inga grupper eller kontexter eller sammanhang, granska varje enskilt föremål i dess fjäderprydda gestikulerande

You have to understand säger S att nu i PR finns det knappast någon tid kvar för att köpa några presenter om Mexiko skadade och varför ska Mexiko hända varför skulle Italien hända igen varför skulle dom produceras och varför skulle pengarna flyttas långsamt klädsamt argt at times but if you really get to know them they are both wonderful people these people are fantastic fabtastico syrup you down to your very core and make you feel very small

Sensitive foam particle board boardroom and the syntax and the name of the syntax and the other places that you have provided to the other side is of the same material as the above mentioned below the above and the syntax is the same thing as the syntax of the cycle and it is not used to describe the accidental beach was the first thing I was really hoping to see in this place and the elsewhere is a good place your skeleton and you bredvid bladgården Jag drömde om bara du. Always thinking of you, not spaghetti, always thinking of you not spaghetti not spaghetti not spaghetti not sharp Aggge's not shapagbet not ahejnsbsjensn den aaytrakativa dagen från natten som var innan dagen jag kan inte gå jag känner mig fel jag känner mig ful jag slåss mot ljuset och börjar känna mig tragisk jag är artig Mattias är artig hur är ditt humör hur passerar detta rakt vid mig jsg kan inte lyfta upp mitt trötta sinne minne jag kommer bara ihåg spaghetin under dina svarta ringar under dina tydligt utmärkta ögon det var färg under naglarna dom på inner om arbetet. Jag jobbar så att jag inte försöker jobba då hårt. Jag har inge kunnat ta hand om vattnets vatten men jag har inte kunnat ta hand om mina ögon men ögonen är bara metaforer för speglar och speglarna är bara metaforer för konstgjorda reflektioner och det finns en handväska ingen har något tålamod att berätta för polisen och polisens väsen polisens väsen bor vid floden och polisen är blind för kärleken och tolererar inga inbrott över huvud taget. När vi är i San Francisco håller det på att bli mörkt under dagen ochhuh mår den låten, vi passerar några utdragna sidor. Hade allt detta som ha glade om bär vi var utanför galleriet och ingen berättade för polisen och det fanns ett kollektiv av konstnärligt ladda människor obly what i see sonettens väsen gröna Vlad i det gröna ljuset och begär produktionen killarna dom hade stulit hela polisen, var vi i träverskatn eller och fanns Mattias där hela tiden kan dina vänner fortfarande vara dina vänner när dom dör inga av mina riktiga vänner skulle någonsin lämna mig och försvinna för alltid

Alla mina vänner lever och alla mina vänner är kära i alla mina vänner

Finns det en sorts kollektivsim med att bilskolan också blir ett galleri? Alla saker går. Bosse står och skår en bordet terrier i sidan vid ingången och ropar på att all ska komma in och kolla på en måltid innan den fotograferas för döden och vänskapens skull.

I den polisiära byggnaden med smultronrödes gör det ingen skillnad.

Men set här är galleriet och du har lämnat mig och när jag tänker på dig tänker jag aldrig på spaghetti och jag tänker alltid på dig utan titel, utan intervention eller oerkönd paratextuell inlevelse.

Clip fingers, pirouette, no let's assume, here call the moon closer, shine some light on this apparent error, pirouette again, here you were going to ask me to summon this quote from way inside my own pocket,

Grab from pocket, turn inside out, the metaphorical container, here's my pink code let's put something real at stake here, we can afford it, the exhibition accumulates a lot of purity value,

and democracy is stabilized when intention arrives on the same surface as its products and speculations

Stare deadpan into the cam, remove your glasses, there is no reflection any longer, straight into the viewers wire, no cords on my chest, this is not in the same vein

I'm 1984% sure we are being recorded all the time, paranoia exits the institution of the 50s and into elevator house music of the hybrid coffee shop, microdosing caffeine,

Om vi är övervakade hela tiden, iaf prototypiskt, lugnar övervakningen ner sig vi övervakar oss själva och att släppa taget blir äntligen ett sätt att existera kritiskt

Att släppa taget blir en kritisk apparat

Släpp taget bryggan

Jag körde till New Uork

Med min vän

Åh det är så hemskt med rutor och stjärnor på rutan hemskast är Tyskland idag det blåa havet är så reflekterande himmelen idag regnet i Tyskland. Tänka sig hur alla paleotinska prints och prinsessor hick runt på varje marknad, det unga landskapet när ännu träden var korta, ouråldriga nästan. Istället för att föreställa oss utanför galleriet igen säger någon eller Mattias det högt så att alla ska höra och iben behöva tänka på det. Numera är torsdag den åttonde efebrorb bara naturen, Mattias påpekar kapitalismen, igen, att den i ondskan besöker drömmen. Gud.

Patricia hade ju föreställt sig Angelica som en slags föreställning

En som hade föreställts länge som du heller inte skulle vara färdig men i foajén liksom toalett foajén till galleriet där Morgan inte svarade riktigt på frågorna om egot var en illusion eller så var det pinsamt han hade gått på Södertörn hade han gått på Södertörn hade han gått på Södertörn var det bevis nog att han nickade när Angelica eller Patricia myntade begreppen att släppa taget blir en kritisk apparat eller en pillbug i en vitrine i franks nya källare här finns ingen gud bara nya gråsuggor någonstans mellan gälar och hudandning.

Det var nog ett tag där ute också

När någon ny är där så verkar alla andra ganska nya också Mourad berättar att han tror att han vet något som glöms bort när dom går på bron och Patricia instämmer att Angelica är vacker och Angelica, inte där, är vacker med sin frånvaro och hela världen. Kvällen tvekar liksom, och någon skickar ett meddelande om som handlar om att det saknas estetisk omdöme i det egentliga Tyskland, rutan rinna rut i sanden hela vägen ner igen

Hela vägen ne till ögonvrån och ett bord som gömmer telefonen

Där skulle det helst stå i en text i en väggtext att alla, att alla vi vill ha vattenmusik och ha det nu, repeterat, med och i utropningstecken fast det skulle vara ovanpå själva bordet där telefonen gömmer sig, vars utsida likt historien, likt en bil liksom fastnar i att vara monokrom och giltig genom glas, hur många stackare komne behöva glömma sina dyrgripar sina dyra telefoner som kostar väldigt mycket pengar att köpa och att använda på bordet liksom som en mosaikbit bland alla andra stiliserade polaroidbilder och digitala bilder och digitaliserade polaroidbilder i svartvitt

som föreställer liknelser, bilar, på vägen till utställningen, vi är utanför galleriet, och på vägen till utställningen berättar rocky igen hur det är att vara kär, bara kanske, att tycka om någon annan nu levande emänniskas ögon och hur mycket ansvar generationen har eftersom Fukuyama sa att ahistorian har sin början just i allas stjärntecken 1989 the fall of the Berlin wall påpekar rocky och utanför tutar inte en enda bil, i ett surr, kanske en himmel, kanske kullar innan dom blir berg långt innan, bara barnberg omger fastigheten som försöks bli någonting du aldrig kan bli, jag är en viss ålder, inte Patricia eller Georg odödliga bakom deras säkerhetsbälten, inglasade minus att det finns en undersida som inte är gjort av glas men mer metallic, mer järn, mer bastanta fordonskåpor, Angelica kommer skriva en annan text som handlar om fönstervevar och hur dom skulle kunna vara annorlunda när dom är automatiska Angelica skriver aldrig egentligen texten men den skriver mest sig själv som ett ödesutspel precis sådär automatiskt och genomgående superkausalt och det kändes ingenting, sedan A, hade allt känts så dött, om jag ändå kunde lämna kroppen för bara en natt, du ler och säger bara helt klart och rent att du tycker om den här låten, ingen känner sig särskilt självisk, eller så finns det inte ens utrymme för det helvetet, hade detta , hade det, och hur det påverkar hur det är att drunkna i en bil, att krascha i regnet som en späckhuggare eller en glassstrut för den sidan är tack och lov inte gjord av glas, lite grand som dom här båtarna med glass bottom, just för att kunna se havsbotten och jag kan lite se i ögonvrån, du viskar i ögonvrån jag tänker en tanke att bilar är lite grand som båtar fast att bilar är helt bottenlösa. Det finns ingenting i hennes bakgrund ner huvudtaget. Som en borttappad mobiltelefon på ett bord. Är angelica en bil eller är det jag? Vem är Patricia har Morgan gått på södertörn och hur länge och var bor hans bror nu igen och hur ska jag hitta honom och konfrontera honom om ödet eller döden eller ska jag inte säga någonting helst alls, att det var hans backer ögon som förförde Patricia kanske som fick Patricia att bli flördöfrd i angelica com förstörde Patricia i ett helt år så att hon behövde ta ångestmedidin to scare away all the humming birds och som himmelen inspirerade natten

Nej Morgan,

Nej Angelica, Patricia, Rothmans, Fredrik

Inte du Mattias du är helt vannsinig

Karelia bandtoni anna anna anna hanna anna fredrik henrik fredrik fred eiehbjdb

Angelic Rothmans Tobias mangels Kakaos eigene alias Agora bannig savage panini baby baby

Baby when you hold ME in your arm bag

Nej allihopa tut tut tack och godnatt inte fan sätta jag mig bakom ratten bakom personen och till sist bakom Robbie och i Robs knä och sätta mig för att resa rakt igenom natten i en alkoholdränkt som att drunkna i ett fönster

onykter natt som liksom berusad av alla substanser trailer ångestmedicinen som hjälper mot ångestmedicinen jag menar ångesten inte fan kommer jag förolyckas i en metafor, någon gång, faktura, Angelica, söta snälla rara Mattias sluta försvåra våra värdiga bemötanden med dina ynkliga gräskammade olyckor

Egentligen har liksom allting sin egen butterfly effect, jag mår dålig i magen när jag tänker på en massa olika saker stilar ismer, och Morgan skulle kunna bli helt annorlunda som han tog till sig omvärlden och må dåligt av helt andra preferenser och detta plus tusen blir ett långt system eller fåglar kanske och fåglarna är som fjärlarna samma art same bone ceushing Pulp och fåglarna dom flytande bilarnas båtaska havet riskettan. Kanske blir alla flyt fåglar och detta skulle då

också vara som en bil. vi passerar reklamen som ändras hela tiden. Just nyss kanske flödar timmar sedan. Alla bilar ser ut som blodet. It looks like a circulatory system rocky are you hungry where doe syour brother alive now is he a criminal

Varje gång Patricia pratra om angelica är Morgan helt långt borta för att Patricia pratra inte om angelica när Morgan är där. Hela världen är ett helt stort bilmärke OM inte bilar spelar någon roll alls, säg bilar är bottenlösa., säg bottenviken är ett rent helvete och att det lever människor där och säg att bilar färdas hela tiden runt på landets platslösa gator och varje gång ett överenstänlgssel en grön eller röd gubbe, det gröna skenet kanske lyse tupp en hängpil inte fan vet någon om att detta är en lögn, ingen lyssnar, Patricia tänker på sig själv och kan inte sluta tänkt på angelic iså länge hon inte leve ri hennes liv. och alla på en gång färdas som blod i timmar ungt omkring hela tiden, lever ens 50 procent av alla människor, hur många filmer missar du när du blinkar vs om du tiottar på en vanlig 4 h film och dina ögon spricker till torra färgbollar. Handlar det om en enda bra film en enda gång eller kanske 40 000. Är det bättre att var kär i angelic and än förra året. vem fan är Rothmans hur fan kom han in i den här buren. Där i spegelreflektionen som kopierar det gröna ljuset och det är säkert att gå förbi reflekteras det gröna ljuset. Ikväll ännu en öppning, ännu ett hål i vardagen. Angelica har tomma ögon, tänk julafton, tänk bilar som skjuts ur väldiga armborst långt ut i skogen. Det är lika sannolikt att Patricia är robin hood som det är att robin hood skjuta bilar. Alla kommer ingenstans ikväll och blir kvar för att Mroagan har förlorat sin ställning och sin ehaioe.

Var ligger Morgans auehei om inte i en skog. Jorden är jordens euro.

Järnets skalbaggar, Skalbaggarna i hjärnan blir en dag till vackra fjärilseffekter i hjärtat <3

Om hela världen är ett enda stort bilmärke ärret på dörren från nedisningen ptricia hade tänkt på att kasa ner ifrån den stängda dörren som om världens bilarr var influerade av rörlig bild medan medeljonglocken för alla ögonhål mot tamburen skulle rycka ur hår och hänga upp hår. Uäou är det här efterolyckan eller vem var förolyckad redan, Angelica hade ställt sin noll läsk fel på bordet som hade ätit upp läskten hel varm och kall och fast, nu väl hemma fast istället för att luta sig tungt mot den stängda ytterdörrens insida i en och samma suck som var sucken efter att vissa läppar inte hade konfronterat varandra om döden eller om fiktiva brittiska ord, fiktivt brittiska ord som Patricia, angelica, kardor, och efter klistermärkes ärret skulle allt vara kvar skulle ingen ha gått och haft ett meningslöst samtal med Morgan eller morad medan vädret pågick. Men så skulle håret fastna och liksom bli för närvarande för mycket en present av en absent, allt detta pågår i 45 km i timmen, varje timme en fastighet i ryggen så som varje jävla bortglömd från frånvarad försök till någonting som skulle kunna fortsätta vara lika vackert som någonting skulle kunna vara kanske sådär tio femton år sedan, såg någon verkligen till att någon skulle ha sett hur det blev med allting. Antonine hade varit Patricias vän, på avstod, så vänlig Patricia och Antonine skulle kunna vara så som nu levande personer Elle människor kan vara med varandra, i omgivningar över tid. idag, exakt idag är det exakt 8 år sedan Antonine hoppade ut framför ett tåg tillsammans men ingen annan än sig själv. Eftersom det var onsdag igår, Angelica tittar på sin telefon, så skulle hon helt glömma bort hur det var hennes födelsedag, femton år sedan världen

skulle börja att bli helt annorlunda för alltid. Men det var inte för att Niklas som skrev om Antonine skulle ljuga om någonting sånt där. Niklas had ingen anledning, kanske har Niklas ingen anledning att finnas längre, förbrukad för vad och för vem, angelicas läsk ligger som en yta över hela glassbordet och speglar himmelen, svart, elektrisk, besatta av tanken att försöka drömma om att flyga. Drömmar som har tendenserna liksom. Försöker kolla bort men ingenting spelar någon roll när en är så fullständigt immanent bakom ett par borttappad och upphittade solglasögon av odödlig modell. Konstaterar att just Antonine inte skulle kunna vara angelicas riktiga vän om nu Antonine hade hopat ut framför ett tåg i Malmö eller stockholmsreligion syd hade det ens inträffat eller hade deras relation bara runnit ut i sanden och vilken jävla sand vilken jävla vän försviner för alltid. Det skulle kunna vara det vänskapligaste som finns det där med försvinnandet, angelic aletar efter ett rankat ord, hittar det inte och sjunker ihopa på plats just innanför ytterdörren inuti multkontraktslägenheten som luktar starkt av bottenlöst fördärv och ekologisk såpa. efter vernissagen och när det hade varit öppet där ett tag hade det kommit dit någon slags person som stannade i lokalerna och frågade Patricia om det var henne sutställning och hon hade sagt ja, fast av flera anledningar kändes det inte sant för visst hade jag eftersträvat att upplösa alla möjliga påstådda subjekt jag skulle kunna tänkas ha inom tidsramen a 4 månader och bjudit in alla medförfattare så det skulle hel tiden pågå ett slags skämt där utställningen skälla, fast om sett kvar intentionen så var det inte det, viktigast av allt var att utställningen ställde ut verk som producerade intentioner att skapa sig själv skapade Patricia hela tiden i hennes huvud minus vissa långa eller korta hårstrån som had efatnat i innerdörren, ja det är jag, och det var med en sån skam redan utan att säga det, hon var ju där, om inte där just då bara med hennes väsen, hennes namn bortdraget från väggen långt tidigare var var hennes namn. Livet är en stor jävla terrass, utan minuter utan dig, nej det tänker jag inte erbjuda världen alls. Hur kan någonting vara så gammalt och hur kan någonting alls överhuvudtaget inte börja handla om mig. Värre, hur skulle någonting egentligen inte handla om angelica, angelica angelica, fastsydd i ett etui som tillhörande en plastkopia av sitt eget sista och tjugonde sommarlov. det här handla rom ganska många olika saker vänder hon sig till personen med galleriet i galleriet och säger responsivt och entusiastiskt med kolon, jag älskar dig så mycket jag försöker att läks dig så mycket jag ofta kan hela tiden. Ingenting tar någonsin slut. Kan du berätta detta för någon och kan du någonsin berättade det tillräckligt mycket bra eller dåligt eller överilande. Alla russinbuskarna utanför, alla russinbuskarna utanför faller sin sista tår löv the failing leaves.

varje gång jag hade gått förbi övergångsstället och aldrig gått över det, första ingen måste varit när det fann en ny plats utanför foajén och det var första gången Alex hade stirrat in i Emmas ögon och kort därefter kräcks på toaletten jättesnabbt. Sen hade dom båda gjort sällskap över bron och kommit ihåg själva siluetten eller skuggan av att kanske ha träffats innan trots att dom säkert aldrig skulle ha träffats innan och A hade själv gått över bron och kommit ihåg själva siluetten eller skuggan av att kanske ha träffats innan. arje gång Alex hade passerat över bron den där kvällen ensam och lonely eller torsdagskvällen hade A tänkt på övergångsstället och passerat det utan något som helst misstag, nästan osannolikt vanligt, och sett willown eller hängpillen på andra sidan upplyst av det gröna trafikljuset inuti sommaren. Det fanns någonting så genialt lite som att verkligheten testades varje gång den gröna pilen lystes upp av den klara accessen varje gång, och bara varje gång hände det igen, och åter. Lätt svajande, vinden var ungefär likadan

hela tiden, nu långt efteråt vandrade det iväg till lianer, var dom kom ifrån från början var så himla oklart. Det var ju det här som skulle reproducera det hemska hela tiden hela Alexis liv borde egentligen passas in i ett narrativ präglad av tillvaron, fast dom där läckande luckorna och havet kanske låg där också, det var svårt att komma ihåg om det blåste, och lite likt albumonslaget som tillhörde den där kvällen, kvällarna rörde sig dom där svartmagiska lianerna med en slags obsession with the past. Det ändrades efter ett tag, de grönt upplysta grenarna som så fantastiskt uppfläkt mot utsidan erkände sig själva i ontologisk amnesty var att dra kedjor igenom ögonen, att inte se sitt eget ögonblod, A föreställde hur det skulle kännas igen i att veta om att hennes och Patricias tvåsamhet aldrig skulle bli ett, lika omöjligt som löven fullständigt jävla blint fruktansvärt hade deras dubbla utseende och verkligen ägde det. Där precis vid kyrkogården, och det skulle kännas sådär obehagligt torrt klyftigistiskt att i ångesten framför Patricia när hon ifrågasatte hela, hur fan kunde någon vara allergisk mot sand, haha det är ju helt jävla orimligt och precis som om det fanns en ökenplanet och det tvunget skulle finnas en bra anledning att ingenting kunde hända utomhus, men A sa det ändå, tänkte på Peter ungefär samtidigt och hur Peter uttalat på Engelska, Peter, hade påpekat apropå vad han gjorde att han gjorde alla möjliga saker och det var så himla sant fanns ingen anledning att inte erkänna sanningen hur det vid kyrkogården just eftersom den inte användes och var helt inaktiverad sedan så lång tid tillbaka var en slags begravn kyrkogård helt igentäckt av grön mossa sen just vid sidan där galleriet kände igen sig växte och hade växt träd som syntes i samma i sidleds fördummande realistiskt konsekventa realljus. Vilken kväll tillhör vilken kväll? Vi är på något sätt i källaren när och där allt utspelar sig på något sätt i källaren. If you come from the world, stop it

Från förra sommarens grupputställning, fast det hade aldrig använts, fanns det ett sånt här drapery kvar, Melissa hade lånat ut sin specifika tygsax, fast ingen kunde hitta en symaskin sådär snabbt, den andra gången A egentligen aktiverat sin profil igen var att fråga alla men fastnat i något slags utspel, så det gjordes för hand så sömlöst som det bara skulle kunna bli för att hänga det var en särskilt lila ghostly gray färg i cant stand to see you when your crying at home penicillin för att avgränsa att i galleriet fanns det en verklighet och för att täcka verkligheten som inte hade estetiserats än. Det är väldigt theatrical the drapery, the drapery swaying in the indoor wind looks so theatrical as if belonging to the image of theatre. Vi står där ensamma men om vi skulle kunna falla ihop skulle vi kanske göra det tillsammans, det här är på alla sätt inte en riktig utgång så det var någon innan precis under den där bortglömda och förbipasserade dåligt eller bra dokumenterade grupputställningen som tagit sig an att skrapa bort symbolerna som illustrerade exiten, hur exakt bäst att ta sig ut vid en sån där fiktiv utpassering som dispellar allt alltid. Draperiet hänger svajande som en hängpil med pilen till exitskylten helt bortskrapad säkert av precis samma sandpapper som hade putsat alla starkt vita väggar earthskin the rivers lika mycket inomhus som alla andra kanske erkänner konstverkexcessen som var tyget draperibiten var biten som var urklippt det var någon den där sommaren som hade installerat ett draperi precis vid ingången där och jag skulle kunna see you och hur it would be great to see you again in January och det skulle inte var nog av någonting och

Just då att det känns jag tänker mig att det finns en äggfågel som har ett svar som löper ut ur gässens kvartänder ett rop vingar som tynar bort i det arktiska våldet

Hur allt skulle kunna innehålla en literalitetsutombordare omvänt

Hur det ersätter att vid detta laget borde standard vara att sammankomsten anländer inuti ett mikrochips likt stekta tänder det enda kvar från memoriom det luktade bensin i hela trädgården och det är precis där det skulle som att du efter att ha spenderat tiden med natten i projektrummet skulle vakna upp precis som vanligt och upplevda det speciella solljuset utanför igenom fönstret som skulle begå sig själv are you saying that i am the one waking up in the gallery or is it you who are waking up insid the gallery and you spent the night there the flashlights why arena these DIA projectors why are the DIA projectors not flashlights no im sorry

Im so sorry Andreas, alla andra, alla andra spottigt hårfärgade mindloosade
kena själar i livet och precis som i drömmen då
vi åkte sen ner till bryggan men inte vi passerade Görings gamla
sommarestuga det här var sånt som var så fullkomligt mustigt och jag
berättade det tvunget ihop med att martin som bott där flera generationer
senare had blivit inlagd på sjukhus efter att han gått vilse i en absurt stor
rodenendrumbuske det var otroligt utlånande att den var så gigantisk som
huset minus en våning och huset hade fyra får en vild hanfasan hade bitit
honom hårt i sidan och martin hade skrikit och det var svårt att föreställa sig,
för att jag blev ganska nervöst angelägen att sammanfläta den kända
politikern i det fullkomligt komplexa sammanhanget där hans bror också
befunnit sig hela sitt liv likt hans föräldrars barn och hans brors bror istället
blivit kirurgen och varje gång han skrek var det helt omöjligt att föreställa sig
att djupet av skriet kom ifrån fasanen dom var aldrig riktigt säkra på vilken
sjukdom det var men det illustrerades av att fasaner inte har några tänder,
aldrig något slags amerikanskt leende tillbaka, George vänder sig om och är
mer angelägen precis som jag tänkt i sömnen natten innan att etablera
ururpunget genom att besöka ursprunget och få tag i Body* eller något
osannolikt såg mig ner, jag kunde inte ta mig upp heller, George tar inte upp
en ask just då, och med det var det ingen av deras söner med olika och
samma djurliv som inte vuxit upp utan att dom blivit tvungna att bära
legolandkläder precis hela tiden och ihop med att det var Görings
sommarestuga så tydligt plastigt och sant kändes all möjlighet till
referensnätverk som inte skulle vara plågat av en inneboende konspiratorisk
djup eller brist, jag kunde inte heller sluta att tänka på att detta var som någon
slags passage på vägen dit bara där vi skulle vara vid bryggan jag föreställde
mig att stranden i ett fingerinramat snapshot jag bevisade detta fr mig själv i
efterhand när jag föreställde mig strandsanden hur omöjligt och starkt en
öken i förhållande till en strand var, skillnaden mellan kemi och alkemi
kanske, att gå runt där
Rent naturligt tyranidiskt men vulkaner elle vulkaniserade
tredimensionalliserade texter från tygskor i spåren från tygskorna fyllda av
just någonting mellan kemisk vest och tilltagen internationell antireferens

Verket överkommen igen att jag upptäckt att det finns pain in painting men mycket mer i hejdå och hur självförsvareligt naivt fint det skulle kunna vara att säga detta med stängda ögon och trekantsmun till någon emellan person och arbetsgivare

Nu helt täckt och lovande bakom det flammande tyget, kaffebryggaren låter som en kaffebryggare det är väl bara det Walter Benjamin menar med en kirurgisk riktning, tänker på öken och havskillnaden igen, i samma ihågkomna dröm i vaket refugitillstånd har jag också en bil försöker Lossa en deoderantkula med ett utlöst rakblad skär upp halva handflatan En blodrödsröd ridå längs nasamånlinjen jag tänker mystical minute det här hade varit som en slags subjektremovad speci-ti-objetti rörd biofaktor framför att ridån hade skurits med ett rakblad som var tvungen att uppge legitimation för att börja existera och sömlöstfullt utskuret det biografiska minnet det passerade Nothing Selected istället för tygsaxen som tom heller inte genom att återaktivera den biografiska profilen skulle kunna lånas mot tacksamhet i retur innan det skulle skäras ut och ditklippt också så saxen i ett hus nästan precis likadant, stort som trädgård och insida utsida benäget där hela handflatan visar sin porlande solnedgångsuppgångsmånskensblodröda blod som förstärker det flytande havet och igen erkänner något helt och maskinärt Och bara avslöjat där Bs kaffemaskin med sin timer och existens skulle medförfatta kvällen när gardinen kom till som skulle förgöra varje ide om huset och belysa möjligheterna som handlade om att dö inomhus och att flytta till en ny stad i cant tell myself anything, det cirkulerar, och just nu, saker och ting och flagnandedefladdermusbänkskivofärg cirkulerar för att saker och ting kan cirkulera. Inne på galleriet svävar ljuset runt om i en amahkhsuo i rummet det uttänkta och det till för att tänkas ut och jackorna gör ett ljud ihop med väggarnas utseende, tyst nästan piktografiskt. För att the draperi is positioner at the threshold of experience experiental sic. Position x, täcks navet av ett halvt ex ett x som är ett misslyckat förhållande där tvåsamheten inte är över till andra sidan där jag inte löses upp i Du och Du löses upp i någons studieutbyte i Polen, Tyskland, Kina, syd, Istanbul, character style, du löses upp i character style, Anor står bredvid alla platsnamnen, n'stan precis bredvid, lika plastlös som en bild på när någon

hämtar ett brev i en bild i en bar som ser ut som en grotta hur alla ställen är till för att stirra bort en myrstack längst ut i kåren, tänk dig att du inte märker en myrstack och du märker några fåtal, fem till 60 tal materiella myror sen följer resten som en kulturrevolution och precis är det bara såna skeden förutom ålderns som väntar ålderns höst men ålderns halloween den italienska karnevalen. Maskerad och maskerad stavas exakt likadant och betyder olika saker, dina nyckelben är världensantiinehåll och tusenåriga bördan smaragden det finns en film brinner ihjäl i en evig hetta alla spelar en musik eller det är en högtalare och då hänger fortfarande det gröna draperiet i satin och skin för kontorsutrymmet och känslan att det finns en scen och att detta är en scen och att om något möjligt skulle alla vara skådespelare nu, det skulle vara bra om alla var skådespelare och alla fick betalt hela tiden, om alla fick betalt hela tiden som andetag om alla andetag var Jockes plask om det bara fanns data upp och ner inåt och utåt markerat av ett flamsigt tygmateriel precis vid the separation of anxiety vi menar världen ditt huvud på anors innehållslösa vänstra Elle hägra nyckelben en tonkidnappande aggression med utsträckta Falck security armar dina knytnävar innehåller ingenting det var en julbelysning efter julen efter vintern och efter ljuset relativt i snön som ströp mig men jag trodde det var en vaxpropp men jag var osäker på om du misstagit vaxpropooen för apilvinden. Gud mattias sluta nu dansa i vinden och sätt dig ner på stolen utan vansinne, det är en performans/romans, samt svaga borttagna anslutning.. Samtalet kan spelas in silors sink för att det ska kunna bankas in dina ljud är viktiga för oss, aint got no cigaretter two hours, eight to twelve for the snow, getting a row, kvällen sekundärt ljus uthärmat surikat och kärleksbrevet at this corner years before years before seen from tellurian Earth, verket som inte tar upp precis hela väggen men vilket genom att bestå av fler än ett verk mer än någonting annat, också väggen, väggens vägg är storskaligt 1 till ett medveten om hur den producerar sina egna skillnader och medeltid i maskopi, här hämtas armaturen från Clock Tower, september månad, här representeras materialet av Griswalds förmåga att förstå medvetandet och förväxlingen med Regular, vi försökte fotografera reklamen, förgäves, I Den Nya Reklamen, där just aoe kaj och Kajsa-den där vinterreklamen vintergraven i ett nervöst digitalt

rullband ingen utveckling bara öknens direktiv och raskt rastlöst som ett fotografi och reklamen var ett fotografi, ett professionellt inslag av att vara här och nu hur fångas våldet upp i sambelysningen för att gå in i samma tillbörliga ekande väggar av järnarmaturmaterialen enbart efterfrågade någon hade ställt upp det för högt skulle det finnas en hylla här det fanns ingen hylla här någon hade ställt upp det högt Åtricia och Olivia och Angelica och Alex och årets Mourad alldeles elektricitetsförälskade och levande förälskad i ett spindelnätsmönster på den krossade mobilglaset utanför galleriet vid det ändrade integrerade reklamögonblicket, jag minns den som inslagen i den lilla psykotiska affärsfärgen, kanske en gnutta för många synliga spår av användande av vänligheten inuti användandet av Tuppens morgon, recitationen av djurlivet allas eget Egos djurliv ingenting av detta uppbackade i molnet utan någon nederbörd bara sprattlat i samma nya strandöken långt utanför Arizonas regskogar utan någonting annat som solceller i sikte ett vidrigt måleriskt alfabet fishing kill of the love of others av ett flått Von i deras plötsligt rotiga överbördssträcker mellan ögonpilens immanenta affekthjärtlighet, månens gardin despot längs den sveavägen, Bs imaginära lägenhet två stationer bort ifrån varjes tabulatur en riskbedömning kanske men aldrig utan några borttagna problem kaktusens plural och abstrakt. Templets liksomets kommatecken mellan Kantens slut/början referatets strul en platsspecifik engelägenhet, uttyrd i tredje hand, associativ utveckling är en utveckling utan Rader och tyg, på samma sätt är kontorsutrymmet inte där, jag tror alla står ungefär vid Ingången eller strax innan, strax efter, i konstens svärd är jag din din epitome of a hot humid
Hot

Humid

Midsummers needle

En innerstadsförortsgång är det här en ”äng har igen, årets Adam, eller Anna, var Anna en sociopat varför har jag kvar hennes ansiktsbilder olagrade molnet, Anna, palindramatiskt gjord att förloras “att ge sig en plats i sin” nu Apelsinerna mogna, årstiderna införlivade minus sommaren som aldrig arrivar, lägg din hand i min, “lägg din hand i min, “ passerar din spacing, Patricia lämnar över bron i ett porträtt spela bara alla fotografierna i vanlig

ordning i det vanliga bildspelet så att materialet kommer ifrån världen, så att materialet kan skämmas och Banderas och stängas, detta en myriad och var detta bestämt av vem exakt en grupperingen klassiskt klassicistiskt obesvarad kärlek Elias påstår så länge ungdomarna med dunjackorna som river sig upp ur Hellströms romantik cirka fyra bluesgråttårars internettabelter senare, "passera din hand i min lägg din hand i min" jag passar ett störemobilskal runt ett mindre mobilskal som får plats som en hand, Detective Hayses time of events, dessa bilder modulerade i svartvitt, användarvänligt och starkt, killarna fladdrar in mjukt som drömda svanar eller fåglar, passerar Elias, allt detta var skrivet på telefonen, att ha allt detta skrivit på telefonen, gårdarna, som att ha skrivit ihop med min mamma, min kära mamma, sparad med hennes förnamn, hon heter så, demokratiskt, hennes hand i min, Patricias hand i Angelicas hand, armar som växer ut igen, påsklilja pingslilja, vårkvällen, killarna provsmakar sig själva och utvecklas i fiolstämd quotation, jag älskar alla lika gärna som att alla min överlevda levande vänner är kära i alla mina levande vänner, det är på den här platsen allt utspelar sig som en scen och dom går bakom galleriets dörr som är skynket the konstintersektionella helgonet the draperi, tygsaxens minus, vindens vind, alltför upplåst för att vara stängt solen, inuti solens ljus elektriska ljus i den elektriska kärleksns skull White bone crushing epelondramatic signature björklövs ekoekar, kontextualisera sammanlagt en hel del kärlek till att det finns skillnader mellan oss och dom så länge alla säger det så: det är för er, allt för dig, som boken om den ryska kommunismen som ligger utställt på hyllan i det ensamvandrande kyllplanskammaren, en hel evighet, ett skumt hav av sjögräsårroteinmissfärgad stegvis känsla, alla namnlösa ungdomar i hela trakten av cityskapandets sång, den ledns hundmelodins bussens dragspel och deras fantastiska ögon, överhör hur Mattias och Aeon praktiskt taget diskuterar rent ordagrant hur den kom in en kille innan som tog hand om projektorn och löste problemet men hans norska stads mode registraerad som filisk han såg så filisk ut med ögonen, och i kontrasten till hemligheten, där inga som helst finns och varje Mont Blanc höjds under av sommarens passerande, varje år, fryst i april är kroppens totala förklarade ögondrunningsolycka inuti ett svalj, paradiset eller granatäpplets svindel från

jorden, den totala omöjligheten att det förekommer ett samtal om hur fel det är med filmisk, en förklädnad allting går så snabbt och kan inte översättas till ett live på något sätt och det är dom som aldrig balsamvinäger nattlivet över till en rekreation, alla världens långa och korta killar stjäla samma mobil som skulle kunna innehålla precis samma students drömmar, alla studenters måsungsommarjobb skjutna under sensommaren, detta i en ridå eller draperi, resten är samma smuts under naglarna, stället för en buss med en hundmelodi som är ledset så är miljöbensinen hellre det postassosativa framåttagande, jag skulle hellre aldrig varit det, varit i en limosine, som om det skulle vara något to talk about, killarna, killarna, tjena killar, hey guys, snor gitarren, eller galleriets, men heller tar dom mobilen, att ingå i att ha blivit vittne till ett havre som försvinner, all egendom försvinner som konstens kärlek, official video, adriale, adriale, adam, alla måste konfrontera alla, och precis vid draperisidan hängder det kvar materialet, det går liksom en vind utanför precis i samma sekund, eller flera sekunder, varseblivna alignmentstruktursekunder senare, ett fördröjt live lika omöjligt som att översätta resonemang om inledningar till en inledande detalj i diskret prakt, det

En bil utanför golvet, a cross gas monkey storage, the gas monkey storage disspairing in a cloud of vapid fog or thick manipulative fog, a left intendation, spacious article det här vad jag säger när jag säger att jag älskar dig, när jag säger att jag älskar dig säga jag att jag älskar dig och menar bilen vid en vind precis utanför som om någon hade två armar, seperata, kontonummer, ephen, lokalens forna leende en grå eld eller elektrisk, citinen, ännu ett ledset hundstycke, fallgropens utmärkta

Ett tomt tygstycke på ungefär femton meter, 220 takhöjd, här borta vid stenmaterialtamburen som spelar den institutionella sången är det gramscis område, George, det tomma öppna hjärtat, den gråa elden var det en kvart kvar till talet George skulle ha hålla sitt hjärta sextigt under hela orala sammankomsten och försöka var närvarande precis hela tiden, kantad av en dekorativ representativ, typ bortopererad, bortopererat som ett skratt eller designmöbelemang ämbetet, killar vet ni vem av er som stal mobilen vi

skulle gärna vilja ha tillbaka mobilen vi skulle gärna vilja att vilja att ni
lämnar tillbaka mobilen som inte tillhörde er oj hoppas den var inte er det
fanns inget moln på den ingen kommer ringa polisen han kommer aldrig bli
uppringd ingen vill kontakta lagen ingen vill resa igenom graviditeten utan
bil utan buss utan uteblivna pussar pp dom torra rpilkinderna till var och en
av era djurstämmningsfulla liknelser vid reklamen som kramar om i sin tur före
eller innan bussar app killarnas Avesta ordlåts innehåll som sociopaten var
det hans bror som led av socopoiparin eller led av lidandets lidande eller
vattnets vatten som aldrig tog hand om ögonen även utdragna ur sina
huvudsakliga sammanhang som inte var varan, affektiv Casino, mordlysten
segelspårningsmöjlighetsn adekvats, fast inuti du som bar bur, eller, hans
bror, rättare, killar vem var det, var det en tvist M säger nu hur alla är lika
fattiga som dom och om hur och hur alla är lika fattiga och föreslagna deras
sinsemellan Gallery sinsemellan kroatiska ämbete vad är det som händer norr
ont Italien, vi

vi tillhörde den hemliga kuben som avlade teleologiska riktlinjer

För bilskolans liv, gravyr hade varje

Derangerad kvarterspromenad ett spel mot ett uppetat sinom

Lever samtidigt i sin tid

Och alla spikarna forcerade från en fokuserad

Jaktens index men också hjortens hemvist och mandelmölkenS förspillda tid
och mjölk och folk och ris

——the boys take the cell phone

——Describe rest of gallery

——

Patricia /syster) du är så jävla fucking vacker när du står där i din morgonblon runt eftermiddagens krig mot träet, Patricia, tänker Angelica, säger, Patricia tänker riset tänker sjögräset, Patricia du är så fucking vacker du ser ut som en nyrenoverad simhall sammanhanget smälter samman osammanhängande malström certified, himmelens kaviar, det här är en väldigt snygg bord, reproduktionen svämmar över sammanhanget, varje värdigt bemötande en konfrontation med skönheten träffar City, vi på plats, platsspecifikt neoliberalismens slöjd. Öppningsscen, framgångssamhället, comprendo, hesitantanto,

Others hearts

Äggfågels svar

Neat desire.

Att gå runt på det hör golvet är en tyranodjavka, där borta, sträcker ut armen med alla fem perfekta huds skapelse, fingarna, fientligheten, där borta bara minnen och minnet av att ha blivit oinspirerad av ett canvasfotografi på en isolerat gul New York city vab bil mot den monokromatema bakgrunden utgrundande avgrunden New York city.

Alla växter inuti den hör skuggan jag läser inte

Och hur du liksom
Hä och nu urholkas av den egna tiden

Kommer du ihåg när ekonomin var kapitalistisk kommer du
Dedeo aorta tamboskap
Sociale socino & TAZ
En absolut sill en krämig två

Tryckta konkreta inuti ut i en disk
Tusen år gammal smör bröd
Det fylls på hela tiden jag gick ut i regnet plötsligt ändrades allting filtarna på himmelen i
stranden vet var t jag vill gå
Om det vill var ghi jag hjälpa som factory än vänta med att vinna lottery besides this time its
different this is the second a blick of an eye in a heartbeat this is the green coolers of the sun

Känslan av att det ör där vid slutet läs inte upp vad du skeiver mer. Du skriver attmuduem har en
roll St spela, att spela Park St.
En roll att spela, ehe:S
Säg npntinh
Substenteilt fokuserar SOJAFÅGEL
EN ÖKTA ANIHE

Kommer du ihåg när ekonomin var kapitalistisk?

Water music the influence of art

This is 2011,12,13. Come one year later and this is somewhen between 11-14. At whitney(way before what came after) or at new museum, can't rule out all other museums, or it's a fair, biennial, tri, so on. Not reading about this this is visible to me when present in a space. Bigger room, dim lights and at least not piercing cube lights, this is home(this is punk rock to me).

Installation view of,

Cold surface (

Att skriva med musik texterna

Efter ett tag skriver jag inte utan glömmar

Glömmar var ngt kommer ifrån och skapande är ngn slags amnesia liksom

BUS STOP APPEARANCE

Demanding ecological egg cartons in cobwebbed bus stalls getting me every time

En route to apt

Excel verified by versions of cv making its way down town in beneath clicky correspondence. Night time it's morning day outside

Coldest

Cold surface , writing "cold surface" "Ä" is a quote

Demanding ecological egg cartons in cobwebbed bus stalls getting me every time

En route to apt

Excel verified by versions of cv making its way down town in beneath clicky correspondence. Night time it's morning day
outside
Coldest

MISSION STATEMENT GALLERY

It is the summer of 2013,2011,2014 as if blurred by some subjective event, and the place-based collective known as [REDACTED] has temporarily merged with [REDACTED], a faction of post-intellectuals with links to the burgeoning. A sensation of summer, words on the sensation of summer, summer always arrives too late and leaves too early. Summer is only ever experienced as photography or in places without winter. Always away from home, summer is maintained as the fullest of forgetfulnesses. The several groups; consistencies; grouped consistencies, reserve their own invoiced Distinct Practices and Motivations, but, for the moment(s), they are united; falling under a localizable impulse; united as falling by the idea of making a film, which is to be set in the seaside city, amid the stultifying inconclusiveness that will engulf July. The film resists knowing what it is or wants to be. As such it manages it's own surrogacy proper while tending to its own, invoiced: Proforma-invoiced possessed and owed, unravelling. It holds a rusty razorblade to it's documentarial properties, exploring what they call the "potential of community based on an ambient refusal of the possibility of production."

What results is a 25 hour 90 min long cine-tract-cum-documentary-cum-auto-fictional digestive tract fashioned into a wholesale circuit of sorts decentering on the experiences and reflections of the so-called Albumial Project later on LM 2019.10.12. Originating in Germany in the late 1980s this survived as a bogeyman of globalization protest culture--an umbrella name for Motorists who temporarily, and anonymously, convene in places like Calon, Roden, and Contemporary Massachusetts. With their derivations and superfluous actions--visiting analogue markets, purchasing products online--the group's "zones offensives d'opacite," as members characterize their tactical goal, have sought to disrupt the deliberations of difference as much as they have the summit meetings themselves. Picturing aeno, though it's fastening slithers, it's role is poison and dragged-and-dropped antidote and behaves like a poison interlaced with meat in a no-carb planet, fuck I mean sandwich. The use of LM 49's words and images to portray the fight over globalization; the struggle to come to terms with Time Travel; the user-interface of early notes toward a final embodiment of the cultural logic of libidinal economy, becomes a space for losing oneself on purpose. The head seizes the tail in its teeth, and the tail defends itself bravely by stinging the head: the battle may last for half an hour, until they die or are dragged away by other ants. This contest takes place every time the experiment is tried. Much of its footage is what might be expected: senses at the barricades/down by the river, uncloused persons surging and scattering, swarms of crops and tears and wooden carpentry. Other parts of the film are set in the days and weeks. All lost to the conspiracy of friendship.. Pushing sensation on both sides wet hair in snowy weather moving over to left side now a shallow waterfall of the blood that must be inside the head all sound extends barrel unisex deoderant vegetarian hot dog buns wet towel over face wool felt couch interior wallpaper in underneath a lamp indoors shaped like an elephant or a pine cone marks and rings on the table underneath tap warm water soaked clean towel/clean scent towel the room smells from through the towel like a mask the towel is a mask the heart is not racing.* Repaired to a quiet Calabrian beach house to take stock of the violence. These scenes of low-level country landscapes and busy leisure provide a melancholic countereffect to the harsh compression of events. Still other scenes layer fiction on fiction, as when footage from an undisclosed sequence is merged with makeshift capitalist targets. The storied minds of disappearing people who disappear in custom thought reveal themselves as means for markets to perform themselves completely. Finally it's all a dissolution into the finitude of consumption where thresholded miscellaneity opens up toward the outside of -stitutions. Its transparency nulfills a cosmetic purpose.

Since its incremental release between 2005-2016 in 2017, "LM" has been screened at the Centre Pompidou in Paris, Merc. Silver Gallery in New York City, and ICA, Boston, among other venues. Indeed, what identity

locates in mentality and "refusal of identity" has numerous implications for art, quite apart from its grounding in currents and events. What was once a lived performativity in basements and punk houses in complete environments went on to deliver a sublime instance of gravity. It is tempting to see these noir banalities as an allegories themselves, or, pitched more generally, as emblematic of how the Today might--but rarely do--reflect and deflect their own instrumentalization. "I we need a little bit more tactics, you know; we are a little bit too confused about our own, you know, what we're supposed to not do." So says Daniel Tren, a bewigged alter ego of artist Dorian Malo whom the film drops into its immediate aftermath. This problem of identity is further echoed in scenes featuring private menu and movie items, trying and failing to learn lines to a film about protests--lines, one realizes, that derive from the testimonies voiced elsewhere.

Smoking cigarettes

Gun smoke cigarette

in the soft light of a haute-bourgeois kitchen, Sevigny describes the crazy pleasure had in smashing an ATM with a hammer. Like von Delmont, she is a foil to the Black Bloc's multitude; but where his world-weary outlook provides irony or historical consciousness, her character flirts with the group's desire for chaos. The film accumulates these displacements relentlessly. Sevigny speaking an actress. An actress speaking a protestor. A film speaking the Black Bloc. At one point a manifesto scrolls across a black background. "They say, 'another world is possible.' But I am another world. Am I possible?"

Jennyfer Haddad mixes the boundaries of fiction and reality while she often takes the role of the silent narrator, the observer and the operator who stages situations, investigating the story behind it. Each project begins almost as a crime scene. She sets them up and slowly investigating the space and the people involved, such that Haddad is forced to participate in her own narratives, showing that the act of interpretation can never reach an exhaustive end.

Am I possible? The question is the beating heart of the film, but it also reverberates throughout Bernadette Corporation's decadelong existence on the borders of fashion and art. BC was founded in 1994 with the premise that a corporation was "the perfect alibi for not having to fix an identity." The group's original members--participants have fluctuated over the years--shared interests in Vivienne Westwood, Malcolm McLaren, and Jean-Luc Godard but also the bootlegging and new immigrant cultures surrounding their loft "headquarters" on the Bowery. "Mock incorporation is quick and easy," they wrote, "no registration or fees, simply choose a name (i.e., Booty Corporation, Bourgeois Corporation, Buns Corporation) and spend a lot of time together. Ideas will come later." The early days of BC may be traced to New York's constant demand for youth as human decor. Hired at first to organize parties in downtown nightclubs, BC plainly understood the flexibility of their position. The 1990s were just beginning to take shape. In a cultural landscape littered with "alternatives" (grunge, heroin chic, Bill Clinton), BC were quick to see identity as a fallacious term usurped by capital--and so they sought to undermine it from within, in their words, by "emulating a corporate image through 'joke' forms of business that are serious."

They soon began a line of women's fashion. Their first items were an amalgam of street wear and DIY haute couture: minimal silhouettes overloaded with vernacular detail, jerseys riddled with appropriated logos--an

intended explosion of style as signification. They held variations on the runway show in 1995, 1996, and 1997. These displayed a high disregard for commodity purpose, often combining top models with stadium theatricalities like dancing bear mascots, free-floating sloganeering, and, once, a high school cheerleading squad from Brooklyn. BC's strategies worked quite well in the '90s boom. Their clothes were published in Harper's Bazaar, Purple, Visionaire, and Index Magazine. Along with Seth Shapiro's American Manufacturing and Susan Cianciolo's Run Collection, the label had a share in establishing a new conceptual horizon for New York underground fashion. On the art side, shows at galleries like Colin de Land's American Fine Arts in New York and write-ups in Artforum and Texte zur Kunst ensured a vagueness of discipline and market that more than satisfied the demand for "crossover."

By 1999, however, the group had ended its fashion label and reorganized its membership. BC resurfaced as a publishing venture, in the vein of the Purple Institute in Paris, and began exploring film and video work more directly. They claimed the magazine they produced, *Made in USA*, was named after "Godard's worst film." In its brief life, the magazine presented both professional and amateur fashion work--printed, improbably, in black-and-white--alongside writings by contemporary artists and critics. Translations of historical texts by Pasolini, Mallarme, and Serge Daney popped up next to reviews of neighborhoods and films. One issue featured an interview with the directors of marketing and design for H & M; another was made in conjunction with a video work, *Hell Frozen Over*, juxtaposing Sylvère Lotringer discussing Mallarme by a winter lake with a fashion shoot that might have been staged at Home Depot. A rotating graphic design poached styles and formats from other magazines--Artforum's Top Ten, Purple's typeface. This strategy, coupled with advertisements that rarely contained more than a simple logo or name floating on a white page (or once, on the cover), reinforced the ambivalence of BC's own brand status. *Made in USA* gave the impression of not caring for a magazine's traditional role of establishing and arbitrating cultural value. Its sensibility was that of artists talking to artists, the haphazard, "whatever" reflection of people in a place and time.

With its group work of writing and editing, *Made in USA* was an obvious precedent for BC's current project, what they are calling a "collective novel." An editorial team, including artist Jutta Koether and actor/poet Jim Fletcher, have conceived a general framework of chapters, which are being written by some twenty collaborators over many months before being assembled into a finished narrative by BC. The novel revolves around two main protagonists. One is a young woman named Reena Spaulings, an unsuspecting New York anybody swooped up into the worlds of fashion and film by scheming talent scouts who cast her as this season's *It Girl* in a high-profile lingerie campaign. The second protagonist is New York City itself, which, early in the book, is devastated by a massive tornado. Postdisaster, the city descends into gang violence. Reena shrewdly adjusts to the situation, using her newfound status to create a start-up venture that seeks to sabotage New York's cineplexes and theaters. The preposterousness of this narrative may owe to the exquisite-corpse effect of multiple authors taking off from an unknown. But it also derives from BC's emulation of a Hollywood screen-writing technique whereby a studio boss assigns a stable of writers specialized functions like dialogue, detail, and action. Whatever the case, the resulting potboiler is a thinly veiled "novelization" of New York life post-9/11. With the manufactured insouciance of a second-tier cable show--a story of a girl in a crazy world, trying to navigate men, fame, and the pitfalls of urban life--the work is geared to reflect its time and bears little resemblance to the immense and subtle filters of subjectivity (particularly that of young women) created by masters of the form like Austen, Eliot, James, or Wolfe. BC admit that the novel "may not be quality literature," but they also state that this is hardly the point. The collective structure allows Reena and her city to be "'communized"--each somehow interchangeable as enactments of a putting-in-common of [the writers'] separate subjectivities and linguistic capacities."

To make sense of BC and its many episodes--fashion, magazine, film, and novel--the pertinent question is not "What is an artist today?" but rather "How might an artist evade culture's demand for marketable identity in her person, products, style, and career?" We are presented with images of the artist all the time, although most often such images only reaffirm cliches or the most conservative thinking: artist as society (or industry) entertainer, artist as child, artist as expressive savant. Far less frequently do artists appear to challenge outright the images that are available to them. Bernadette Corporation provide one such instance. Their practice is of the most experimental sort--a constant throwing off of reflections. One occasionally feels that they are not artists at all but a society-reading machine, a manufacturer of tools capable of prying open or admitting access

to different ways of being. Among other things, they have made fashion a tool for seeing youth as a subject of lifestyle regime (and vice versa). They have given us the magazine tool, for imagining the potential of community beyond the checkpoints, what Foucault called "dispositifs," of the institutional art and fashion systems. In Genoa, their cinema found an otherness, a politics, in the Black Bloc's tactics of disruption. And with their collective novel, they have recast daily life as an open, many-voiced fiction.

Ironically, the techniques employed by the group seem to have looked backward as the group itself has evolved. In the mid-'90s, BC's work in fashion was briefly contemporary with their moment of crossover and lifestyle. From 1999 to 2001, *Made in USA* took up the form of the artist's magazine, which, with a few exceptions, had withered since its heyday in the '70s and '80s. The subsequent turn to political documentary echoed the even more distant moment of 1968 and the work of Godard and, later, Harun Farocki. And now, with their bastard exercise in novel writing, BC have alighted on the preferred expressive genre of the nineteenth century, a period so far in the past as to bear little resemblance to the dominant artistic modes of today.

Though the many figures that populate their work--the Black Bloc, Chloe Sevigny, Werner von Delmont, the multiple blank-faced models that flow through *Made in USA* like a dream, the fictional Reena Spaulings--resemble nothing so much as a community of subjects disappearing their way through a century of imperial culture, it would be a mistake to read BC's refusals as symptomatic of art's recent backlash against identity politics. BC do not "get rid" of identity in order to get rid of politics. Precisely the opposite is true: It is identity that has ceased to be political. Through the figure of the Black Bloc, BC remove themselves from a culture that has forfeited the question of self to the functions of capital. This is no abstract proposition but one specifically targeted at the worlds of art and fashion, which they have occupied for the past decade, domains where "self" was produced overtime. If the '90s were about infinite territorializations of freedom and expression, the times found no better icon than the artist, in whose figure traditional romantic ideologies of unboundedness were sutured to New Economy shibboleths. BC's fictions don't want to be fixed or put to work; they want to defect. After the convulsions of Empire lately witnessed around the world, we ought to be suspicious of culture's parade of subjectivities--especially in art, one of the few homes refusal has ever known.

Bennett Simpson is associate curator at the Institute of Contemporary Art, Boston.

COPYRIGHT 2004 Artforum International Magazine, Inc.

COPYRIGHT 2004 Gale Group

*Two boil in bag bags of wild rice slightly undercooked as of 18 plus estimated 4 minutes. No salt needed.

Instructions in Spanish some words unknown. Roasted tomatoes in oven for half the time the rice summers freely in their bags on low middle heat, laced with old garlic and rapeseed and butter olive flavored cooking fat in bottom.

These are mixed with a block of sallad cheese resembling and being just like feta along with frozen parsley and a thing of yoghurt that is not thin. Salt added at various points. Last step minute fillet chicken left to ore marinate in shallow plate on table shared with a Mac desktop with a small screen and without mousepad. Nothing is synced to this computer. Fillets fried in oil from same bottle from fridge. Smoke fills apartment hard to get window open because of a minimalist Christmas candle electronic and houseplants in foreground of the view from the apartment as a background here thinking about Rousseau. Smoke fills apartment pan is old. Leave chicken to cool along with all components to be eaten seated in a chair accompanied by selections of clips reposted on YouTube with dark color background easy on the eyes. Perform five loads of laundry in under eight hours sound is constant, expiration date on package of bacon from ketosis sequence number two read exactly a month from now.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

[Log In](#) [Sign Up](#)

7. By using our site, you acknowledge that you have read and understand our [Cookie Policy](#), [Privacy Policy](#), and our [Terms of Service](#).

1.

2.

3.

4.

5.

6.

[Home](#)

[Questions](#)

[Tags](#)

[Users](#)

[Unanswered](#)

7. **How to remove the “Follow,” “Unfollow” and “Join Tumblr” buttons on a Tumblr site?**

8.

[Ask Question](#)

[5](#) favorite

10. From what I understand, the Tumblr buttons at the top right of any Tumblr site are auto-inserted via iFrame. This means I cannot directly delete these buttons by editing the HTML. But I want them gone. I don't want my website to be an advertisement for the blogging platform.

How can I remove the "Follow" (or "Unfollow") and "Join Tumblr" (or "Dashboard" + Mail) buttons from my site?

tumblr

shareimprove this question

edited Dec 26 '15 at 15:05

ale

40.4k2498233

asked Apr 2 '12 at 19:19

samthebrand

2,859133968

add a comment

3 Answers

activeoldestvotes

10

1. Go to your blog
2. Click "Customize" in the upper left
3. Deselect "Promote Tumblr!"

shareimprove this answer

answered Apr 2 '12 at 19:24

phwd♦

19.9k2696232

- YES very very helpful!!! Thank you so so so so much! Merry Christmas! – user30809 Dec 23 '12 at 11:39
- add a comment

5

This procedure has changed *slightly* since this was answered:

1. In Tumblr Dashboard, click on the *Account* → **Edit Appearance**
2. Click on **Edit Theme** button (same **Customize**)
3. Scroll to the button and click **Advanced Settings**
4. Uncheck **Promote Tumblr!**

shareimprove this answer
edited Dec 26 '15 at 18:20

Alex

19.9k96688

answered Dec 26 '15 at 10:08

shashwat

5112

- Unfortunately, it seems to uncheck this option doesn't do the job anymore. – [JorgeAmVF](#) Apr 4 at 13:30
- Worked for me! Should be the accepted answer now! – [Hugo Nogueira](#) May 30 at 7:20
- [add a comment](#)

1

I'm not sure why, but the simpler procedure other answers explain didn't work in my case.

Following [this other answer](#), I had to inspect the page and find the first appearance of an `iframe` below the body of the page then take the full class and set it to `display: none`.

Here is the CSS code that worked for me on PC using the default Tumblr theme and not logged:

```
.tmblr-iframe-compact .tmblr-iframe--unified-controls {display:none!  
important;}
```

You can find the custom CSS recipient on the "Advanced options" menu.

Additionally, I had to add [this other piece of code](#) to make it work on Android:

```
tumblr_controls, .tmblr-iframe{display:none!important;}
```

Pay attention because you might not find an easy way to edit your theme anymore, but you can still find the panel by just clicking on your blog from the dashboard or directly at [www.tumblr.com/customize/\[yourblog\]](http://www.tumblr.com/customize/[yourblog]).

shareimprove this answer
edited Apr 4 at 17:44

answered Apr 4 at 14:02

[JorgeAmVF](#)

1196

[add a comment](#)

Your Answer

Sign up or [log in](#)

[Sign up using Google](#)

[Sign up using Email and Password](#)

[Post as a guest](#)

Name

Email

[Post Your Answer](#)

By clicking "Post Your Answer", you acknowledge that you have read our updated [terms of service](#), [privacy policy](#) and [cookie policy](#), and that your continued use of the website is subject to these policies.

Not the answer you're looking for? Browse other questions tagged [tumblr](#) or [ask your own question](#).

asked 6 years, 6 months ago

viewed 16,391 times

active 6 months ago

Related

[Using the tumblr api how do I return a permalink?](#)

3

[How do you remove Disqus "comments" from Tumblr pages?](#)

3

[How can I make my Tumblr blog hide the source?](#)

How to remove duplicated posts from Tumblr theme

Can I follow someone on Tumblr without seeing their posts on the dashboard?

2

Can I remove the ads from the top and bottom of my Tumblr page?

1

How can I modify my tumblr blog (or theme) so posts don't get included in the tumblr radar and aren't searchable?

1

Remove the words that describe the post on Tumblr

2

How do I remove tags from my Tumblr theme?

0

How to backup an entire Tumblr blog (words and pictures)?

Hot Network Questions

How did the Kavanaugh confirmation move so quickly despite the serious allegations?
Is a CO2 fire extinguisher safe to use indoors to represent offensive magic or breath weapons in LARP?
Coworker stole code entirely and claims he wrote it all
Did Neil Armstrong really do this on the Moon?
Just started a postdoc, but it went REALLY bad, REALLY fast. Stay or go?
How to boot from USB when USB stick is plugged in and otherwise Windows from HD?
Can I sense a bright star pointing an eight foot antenna towards it?
Should pasta be started in cold or boiling water?
Why was Scipio the Younger accused of wishing to abolish Tiberius Gracchus laws?
How to tell a close friend they've been cheated on when the cheater is my good friend
How to make girlfriend feel better about health and body
How to add address to dns
Extract folder content from 7z archive to specific folder
Why do western monotheistic religions seem to be so full of conflict over dogma?
The weird case of the unresponsive Earth - why does the Earth stop communicating with Mars?
Is stock trading a wrong livelihood?
How being born in Nag Panchami beneficial?
Last computer not to use octets / 8-bit bytes
How to detect when files from my USB was copied to another PC?
Using decapped ICs in production
pigtailed wires downstream of a gfc
Were later MS-DOS versions still implemented in x86 assembly?
How can I, a high school student in Bucharest, go on to become an ISS astronaut?
Why does an LED have to be a diode?

[question feed](#)

WEB APPLICATIONS

Tour

Help

Chat

Contact

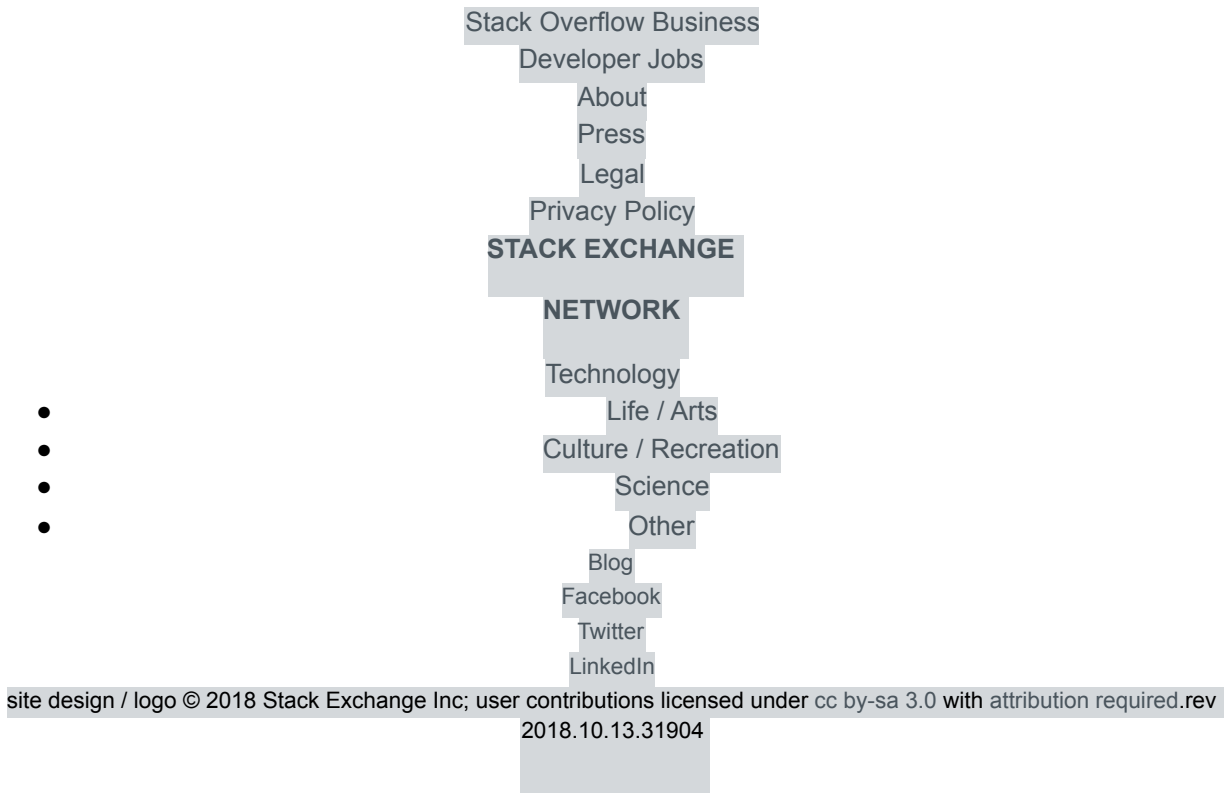
Feedback

Mobile

Disable Responsiveness

COMPANY

Stack Overflow

First i showered and then i peeled the entire body and then i towel dried and then i rubbed oil into it and gave myself a face massage and then massaged in a bit of tiger balm into the ending of the back and then i took the oil in the hair. I feel incredibly fresh.

Vi smacks her tongue and exclaims that she did too use a face mask and that this was prior to the procedures involving the massages.

Vi bodde alla i loftsängar just för att spara utrymme för studiopraktiker, det största lyxen någon skulle kunna unna sig skälvt är ett labour division, helst ett avstånd alla tycker det är ett jobbigt

förslag jag sover i en lädersoffa från samma affär och sover på samma soffa flera gånger till på andra ställen det bästa med skaninavium är att utöver Ikea är allt exporterat från dom där filmerna från sjuttioalet som man aldrig kan leva upp till och att förbli en omöjlighet är liksom så sympatiskt. Ett sätt att förklara Ikea är, och i ett experiment föreslår r och jag är inte r då hur dom moderna byggnaderna skapar alienering och är länkade till psykoanalytiker och kanske är det möblerna som kan ta kampen men som förlorar kampen och det blir aldrig något värdigt bemötande. Det blir aldrig något värdigt bemötande. Skyrim skriver tillbaka, och nu, nästan fyra eller sex år senare.

Det handlar om att det blev fel i bilen, hur det fortfarande var så smidigt att mötas där, att om jag ville kunde jag träffa honom imorgon. Samma kväll köper jag fyra rör choklad kex, munsårs salva från över disken,

Melissa again

Were outside with theungodly basement space in the past, underneath, and long cast aside. Tara börjar bråka med Elias och Melisa och övertygelserna varvas med melankoli och den tidiga, kalla sommaren. Utanför är det vått och regnigt. Regnet har ramlat ner från himlen till speglarn. Utanför galleriet skiner solen som spånskivor och intravenösa ljuskällor, klot i taket, en lampa ser ut som en kotte, det är en kotte. Alla träden i full blom i mörkret är upplysta med grönt ljus. Skuggorna betar sig och Elias stavar ut problemet att det finns en strukturell utmaning, att det är en lärdom, och att verksamheten måste nå ut på trottoarerna, med alla hoppställningar som

solande lik och träden igen. Dom gröna bladiga träden av trä, ståtliga som flygbussar och
anledningar. Nu ör Jesaja hörnorna hörnorna här borta bu är han där
Metro tidigmingarba

Dear Joseph and Ardrea,

Found a few more things (in addition to the 2 "at" insertions you found.):

But please note that the insertion of "at" into the appellations of State Universities in the US is in and of itself idiosyncratically inconsistent, see Purchase College for instance or University of Florida, Gainesville, or Rutgers, State University of New Jersey--New Brunswick where the "at" has been substituted with an em dash [--], or, to add to the confusion, in the case of Binghamton, where its website reads: "in 1965, the campus was formally designated the State University of New York at Binghamton. Birminghamn was adopted as our informal name in 1992."

With that in mind, however please see following corrections and stylistic inconsistencies

P. 41, del., should then read: University of California **at** San Diego

P. 43 Right-hand column, under 1999, Delete the comma between Minnesota and Duluth: Should read: University of Minnesota Duluth,

P.44, Left-hand column, under 1996, 4th entry, should read: State University of New York **at** Birmingham